Biblioteca Centrală Regională Hunedoara-Deva

PROLETARI DIN TOATE ȚĂRILE, UNIȚI-VĂ!

Scînteia

Organ al Comitetului Central al P.M.R.

ANUL XXIII Nr. 2937 | Simbătă 3 aprilie 1954 | 4 PAGINI — 20 BANI

În interiorul ziarului:

VIAȚA DE PARTID: **Klein Dinka** — Pentru o mai bună conducere a organizațiilor de bază — *Conferința orășenească de partid Timișoara* (pag. 2-a).

FOILETON: **V. Sebastian și H. Doljan** — Talanga fermecată (pag. 2-a).

F. Dinulescu — Broșuri despre metode agrotehnice înaintate (pag. 2-a).

M. H. Maxy — Un artist luptător — *10 ani de la moartea lui Octav Băncilă* (pag. 2-a).

G. Rassadin — „Cazul" mareșalului Juin — *După ziarul „Pravda"* (pag. 2-a).

Congresul al IV-lea al Partidului Socialist Unit din Germania — *Raportul tovarășului Walter Ulbricht; Cuvîntarea tovarășului A. I. Mikoian* (pag. 3-4).

Ecoul mondial al notei adresate de guvernul sovietic guvernelor Franței, Marii Britanii și S.U.A. (pag. 4-a).

PENTRU ÎNTĂRIREA PĂCII ȘI SECURITĂȚII POPOARELOR: **acad. prof. E. Macovschi** — Noi puncte în vederea înțelegerii și destinderii internaționale; **J. Cazaban** — Acolo unde este Uniunea Sovietică este și pacea (pag. 4-a).

Să dăm avînt întrecerii socialiste în cinstea zilei de 1 Mai!

Ziarele au publicat ieri angajamentele luate în cadrul întrecerii socialiste de către colectivul uzinei de mașini și unelte agricole „7 Noiembrie" din Craiova, în cinstea zilei de 1 Mai. Aceste angajamente exprimă patriotismul fierbinte al clasei muncitoare din țara noastră, hotărîrea ei de a-și spori zi de zi contribuția la traducerea în viață a programului de măsuri economice elaborat de plenara lărgită a C. C. al P.M.R. din august 1953, privind dezvoltarea economiei naționale și ridicarea nivelului de trai al celor ce muncesc.

Pentru oamenii muncii din țara noastră a devenit o tradiție scumpă de a întîmpina ziua de 1 Mai — ziua solidarității internaționale a celor ce muncesc, ziua frăției muncitorilor din toate țările, în lupta pentru pace, democrație și socialism, — cu noi succese în lupta pentru plan. Educați de partid în spiritul internaționalismului proletar și al dragostei înflăcărate față de patrie, muncitorii, tehnicienii, inginerii și funcționarii sînt conștienți că fiecare succes în creșterea producției duce nemijlocit la îmbunătățirea nivelului de trai al celor ce muncesc, la întărirea statului democrat-popular, la întărirea invincibilului front al păcii și socialismului în frunte cu Uniunea Sovietică.

Anul acesta, pe baza rezultatelor obținute pînă acum în domeniul industrializării și al dezvoltării mai departe a industriei grele — temelia temeliilor dezvoltării economiei naționale și a ridicării nivelului de trai al celor ce muncesc — întrecerea socialistă în cinstea zilei de 1 Mai se desfășoară sub semnul mobilizării largi a rezervelor interne în vederea sporirii producției industriei alimentare și ușoare și în deosebi sub semnul intensificării ajutorului pe care clasa muncitoare îl dă țărănimii muncitoare în lupta pentru realizarea sarcinii celei mai arzătoare: creșterea producției agricole.

Chemînd pe muncitorii, tehnicienii, inginerii și funcționarii din întreprinderile producătoare de mașini agricole și piese de schimb și din toate întreprinderile din țară, să dea un și mai puternic avînt întrecerii socialiste în cinstea marii sărbători de 1 Mai, colectivul uzinei „7 Noiembrie" din Craiova și-a luat angajamentul ca în ziua de 30 aprilie să producă greble mecanice în contul zilei de 4 mai, grape cu colț în contul zilei de 9 mai, piese de schimb în contul zilei de 25 mai. Totodată, colectivul acestei uzine se angajează să sporească productivitatea muncii cu 6% față de sarcina planificată, să reducă procentul de rebuturi, să scadă prețul de cost la mașinile agricole cu 3% față de sarcina de plan și să realizeze în cursul lunii aprilie economii de materiale, materii prime și combustibil în valoare de 10.000 lei etc.

Aceste angajamente în producție au stîrnit un puternic ecou în țară.

Muncitorii, tehnicienii, inginerii și funcționarii din industria petrolului și a cărbunelui, din industria siderurgică, electrotehnică și industria construcțiilor de mașini, din construcții și transporturi, din S.M.T.-uri și gospodării agricole de stat studiază, în aceste zile, noi și noi posibilități de a-și îmbunătăți munca, își iau angajamente sporite hotărîți să întîmpine ziua de 1 Mai cu noi realizări în producție.

Caracteristic pentru avîntul actual al întrecerii este faptul că muncitorii și tehnicienii — conștienți că întrecerea socialistă este o metodă permanentă — își iau în întîmpinarea zilei de 1 Mai, **angajamente pentru întreg anul**, hotărîți de a înscrie și în 1954 succese însemnate în lupta pentru îndeplinirea cincinalului.

Un obiectiv de seamă pe care muncitorii și tehnicienii din toate întreprinderile și-l propun în întrecerea socialistă este îndeplinirea și depășirea sarcinilor anuale de plan, nu atît pe seama noilor investiții, cît pe baza descoperirii și folosirii inepuizabilelor rezerve interne și îndeosebi, pe baza întăririi disciplinei în muncă.

Colectivele fabricilor și uzinelor care produc mașini și unelte agricole și piese de schimb mobilizează larg rezervele interne ale producției, însufletite de dorința de a livra agriculturii un număr din ce în ce mai mare de mașini și unelte agricole. Întrecerea în cinstea zilei de 1 Mai este un prilej pentru colectivele unor întreprinderi, cum ar fi „Industria Sîrmei". Brăila, Bocșa Română și altele, de a lichida rămînerea în urmă în ceea ce privește fabricarea uneltelor agricole simple necesare gospodăriilor țărănești.

Creșterea nivelului de trai al oamenilor muncii de la oraș și sate este strîns legată de sporirea producției bunurilor de larg consum. Iată de ce, în cadrul întrecerii, muncitorii și tehnicienii își propun să realizeze cît mai multe bunuri de larg consum, prin utilizarea mai rațională a materiei prime și valorificarea pe scară din ce în ce mai largă a deșeurilor. Este necesar să se pună capăt subaprecierii care mai există în unele întreprinderi, cum ar fi, de pildă, la „Tehnometal"-Timișoara, „Industria Sîrmei"-Cîmpia Turzii, „Oțelul Roșu" și altele în ceea ce privește producția bunurilor metalice de larg consum.

Un obiectiv central al întrecerii socialiste îl constituie sporirea productivității muncii — pîrghie importantă în lupta pentru ridicarea nivelului de trai al celor ce muncesc. Întrecerea socialistă trebuie să ducă la o mai largă folosire a utilajului și a timpului de lucru, la îmbunătățirea necontenită a disciplinei muncii, la ridicarea întregii activități a întreprinderilor la nivelul condițiilor tehnice ce li s-au creat de către regimul democrat popular. Odată cu sporirea producției și productivității muncii, atenția muncitorilor și tehnicienilor trebuie să se îndrepte și în spre respectarea riguroasă a sortimentelor planificate, spre îmbunătățirea calității produselor.

Lupta pentru îndeplinirea și depășirea sarcinilor de plan trebuie împletită strîns cu lupta pentru introducerea unui regim strict de economii. În cadrul întrecerii în cinstea zilei de 1 Mai, muncitorii și tehnicienii să desfășoare o susținută acțiune pentru obținerea de economii cît mai însemnate atît în domeniul producției, cît și în domeniul administrativ-gospodăresc.

Este necesar să se pună capăt risipei de materie primă care mai dăinuie în unele întreprinderi, risipă care încarcă în mod nejustificat prețul de cost al produselor. Lupta pentru economii de materii prime și materiale trebuie să se împletească cu preocuparea pentru înlocuirea unor materiale scumpe cu altele mai ieftine, a unor materii prime și materiale procurate prin import cu altele care se găsesc în țară. Cu cît se vor realiza mai multe economii, cu cît va fi mai scăzut prețul de cost al produselor, cu atît vor scădea prețurile produselor și mărfurilor, cu atît va fi mai ridicat nivelul de trai al poporului, va crește salariul real al muncitorilor și funcționarilor.

În S.M.T.-uri trebuie să se ducă bătălia pentru folosirea întregii capacități de lucru a mașinilor și tractoarelor, executarea la timpul optim și cu respectarea tuturor regulilor agrotehnice a arăturilor, însămînțărilor și lucrărilor de îngrijire a culturilor, pentru reducerea prețului de cost al lucrărilor. Pentru sporirea producției agricole și a șeptelului de animale, în G.A.S.-uri eforturile trebuie îndreptate în spre aplicarea metodelor înaintate, spre folosirea din plin a mijloacelor mecanizate, spre reducerea cheltuielilor de producție și administrative, etc.

A crea neobosit condiții pentru ca muncitorii și tehnicienii să-și poată îndeplini cu cinste angajamentele socialiste luate în cinstea zilei de 1 Mai — constituie o sarcină de onoare a conducerilor întreprinderilor. Acestea au datoria să se preocupe îndeaproape de defalcarea sarcinilor de plan, de aprovizionarea în bune condițiuni a locurilor de muncă cu materialele necesare, să pună în aplicare măsurile tehnico-organizatorice pe care le impune buna desfășurare a procesului de producție. Este deosebit de important ca fiecare conducere de întreprindere să asigure o evidență clară și la zi a rezultatelor întrecerii.

Organizațiile de partid au sarcina să îndrume comitetele de întreprindere spre o muncă concretă de organizare și conducere a întrecerii, astfel încît întrecerea să aibă un caracter viu, mobilizator. Organizațiile de partid trebuie să acorde o atenție deosebită agitației politice de masă, activizînd și instruind pe agitatori, folosind ziarele de perete, vitrinele și panoul întrecerii, stațiile de radio-amplificare, etc. — pentru a ridica necontenit întrecerea socialistă la un nivel tot mai înalt.

Organele de partid, activiștii comitetelor de întreprindere și agitatorii trebuie să cunoască pe fruntașii întrecerii socialiste, să studieze cu atenție metodele lor de muncă, pentru a le extinde și generaliza sistematic, transformîndu-le astfel într-un bun al întregului colectiv.

Este o datorie de seamă a comitetelor de partid regionale, raionale și orășenești de a se ocupa îndeaproape de felul cum organizațiile de partid din întreprinderi, S.M.T., G.A.S. — fără a se substitui organelor sindicale — asigură conducerea politică a întrecerii, de felul cum sînt extinse metodele înaintate și experiența pozitivă în producție, de felul cum se organizează să se desfășoare munca politică de masă.

Comitetele regionale și raionale de partid trebuie să acorde o atenție deosebită organizării întrecerii în gospodării de stat și S.M.T.-uri, în gospodării colective și întovărășiri precum și întrecerii patriotice între comune în vederea obținerii de recolte bogate.

În cinstea zilei de 1 Mai, să ridicăm tot mai sus steagul întrecerii pentru îndeplinirea și depășirea sarcinilor celui de al 4-lea an al cincinalului, pentru înfăptuirea programului de măsuri economice adoptat de partid și guvern, pentru ridicarea nivelului de trai al oamenilor muncii!

A apărut în limbile: rusă, română, franceză, germană, engleză și spaniolă

„Pentru pace trainică, pentru democrație populară!"

București. Organ al Biroului Informativ al Partidelor comuniste și muncitorești

Nr. 14 (282)

cuprinde:

Articol de fond: Ridicarea necontenită a bunelstări a oamenilor muncii din țările lagărului democratic.
* * * O nouă reducere a prețurilor de stat cu amănuntul la mărfurile alimentare și industriale în U.R.S.S.
* * * Declarația guvernului sovietic cu privire la relațiile dintre Uniunea Sovietică și Republica Democrată Germană.
* * * Congresul al IV-lea al Partidului Socialist Unit din Germania.
Dolores Ibarruri: Ajutorul american nu va salva franchismul.
Gerben Wagenaar: Poporul olandez luptă pentru pace, împotriva „comunității defensive europene".
Georges Cogniot: Pentru înflorirea culturii naționale în Franța.
Tivadar Matusek: Spre continua îmbunătățire a muncii organizațiilor de bază ale Partidului celor ce muncesc din Ungaria.
Bruno Cerasi: Învățămîntul politic al comuniștilor din uzina „Alfa-Romeo".
Jan Marek: Cine are interes să aţiţe isteria războiului.

De vînzare la toate librăriile, chioșcurile și debitele O.C.L.

Prețul 40 bani

Folosirea metodelor înaintate — chezășie a recoltelor bogate!

Au însămînțat floarea soarelui în cuiburi așezate în pătrat

ORADEA (de la corespondentul nostru). Îndrumați de organizația de partid, țăranii muncitori din Sălard au pornit cu avînt la însămînțări, încă cu 3 săptămîni în urmă. Odată cu popularizarea Hotărîrii guvernului și partidului din 3 martie, a pornit întrecerea patriotică între țăranii muncitori, între sectoare și între cele 4 sate ale comunei. Întreaga cantitate de semințe de orz, ovăz și altele a fost selecționată și tratată. Terenurile arate adînc în toamnă au fost grăpate în primăvară. S-a îngrășat pămîntul cu peste 2000 tone gunoi de grajd. Pămîntul nearat în toamnă a fost arat deîndată ce timpul a permis. Comitetul executiv a reușit să planifice în așa fel cele 18 semănători din comună, încît întreaga suprafață de 148 hectare cu orz, precum și 40 hectare din cele 88 semănate cu ovăz s-au însămînțat cu mașina.

Din inițiativa comitetului executiv al sfatului popular, s-a construit în fiecare sector al comunei cîte un marcator care este pus la dispoziția țăranilor muncitori pentru însămînțarea culturilor prășitoare în cuiburi așezate în pătrat.

Țăranii muncitori din Sălard au însămînțat pînă în prezent 42 hectare floarea soarelui în cuiburi așezate în pătrat.

Primii care au aplicat această metodă sînt țăranii muncitori Egri Dănilă, Roland Andrei, Pop Caroj și alții. Agronomul șef al sfatului popular regional, tov. Olaru Petre a demonstrat practic, în cîmp, țăranilor muncitori din Sălard cum se fac însămînțările în cuiburi așezate în pătrat.

Succesele colectiviștilor din comuna Șandra

Redacția „Scînteii" a primit din partea tov. Ardeleanu, președintele gospodăriei colective „SPICUL ROȘU" din comuna Șandra, raionul Sinnicolaul Mare, următoarea telegramă:

„Membrii gospodăriei noastre colective au ieșit în masă la cîmp, îndată ce timpul a permis aceasta. Organizîndu-și bine munca, brigăzile noastre de cîmp au reușit să termine, la 27 martie, semănatul culturilor care se însămînțează timpuriu. Au fost semănate 15 hectare cu ovăz, 5 hectare cu borceag de primăvară, 5 hectare cu floarea soarelui și 30 hectare cu sfeclă de zahăr.

În aceste munci s-au evidențiat din brigada II-a, condusă de brigadierul Sada Gheorghe, colectiviștii Sada Vasile și Dinu Gheorghe; din brigada I-a s-au evidențiat colectiviștii Torj Ilie și Marx Petru. Acești tovarăși, ca și mulți alții, au muncit cu toată dragostea pentru a termina semănatul la timp și în bune condițiuni.

Gospodăria noastră a făcut anul acesta 350 m. p. răsadnițe pentru tutun. În prezent tutunul a răsărit frumos".

Întovărășirea noastră folosește metode agrotehnice înaintate

Întovărășirea noastră „23 August" din Lugoj a cules anul trecut, de pe fiecare ha. cultivat, cîte 2400 kg. grîu, 3600 kg. orz, 7800 kg. porumb știuleți, 22.000 kg. sfeclă de zahăr.

Ca să obținem recolte bogate, noi am dat o atenție deosebită lucrării pămîntului. În toamnă am cărat 22 tone gunoi pe fiecare ha. de teren și apoi am făcut arătura la adîncime de 20—22 cm. și am introdus gunoiul sub brazdă. Primăvara, cînd s-a zvîntat pămîntul, am făcut lucrări de păstrare a apei în pămînt, am însămînțat și apoi am întreținut bine culturile.

Anul acesta ne-am pregătit cu mult mai multă grijă semințele de porumb decît în alți ani. Încă din Ian am ales știuleți mai mari, de aceeași grosime pe toată lungimea, și care erau bine acoperiți cu boabe, cu rînduri dese și drepte și fără boabe de altă culoare. Știuleții i-am luat din cocenii sănătoși și i-am păstrat la loc bine aerisit, uscat, ferindu-i astfel de mucegai. Noi vom folosi pentru sămînță numai boabele de la mijlocul știuleților, iar boabele de la vîrf și color le vom folosi la hrana animalelor. În această primăvară am aflat și puterea de încolțire a boabelor de porumb: 98% din ele au răsărit. Aceasta ne dovedește că sămînța noastră de porumb e destul de bună, iar boabele pe care le semănăm vor încolți aproape în întregime.

La consfătuirea pe țară a fruntașilor din agricultură, la care am participat și eu, am auzit cum au lucrat tehnicienii de la stațiunea experimentală din comuna Lovrin, regiunea Arad, ca să obțină 10.800 kg. porumb boabe la ha. Pentru aceasta tehnicienii, în afară de toate măsurile agrotehnice, au folosit sămînță de porumb hibrid, provenită din încrucișarea solului Phister cu porumb de Studina. Ca să obținem și noi o asemenea sămînță, am hotărît să semănăm în anul acesta, pe o suprafață de 29 ari, cîte două rînduri cu sămînță de porumb de soiul Phister și cîte două din soiul Studina. Astfel, pentru anul viitor noi vom avea sămînță de porumb hibrid, care dă recolte foarte mari.

Ca să obținem recolte bogate, noi vom face anul acesta polenizarea suplimentară la porumbul din lotul experimental și, pe cît vom putea, și în cultura mare.

ANDREI UNGUREANU
președintele întovărășirii „23 August"-Lugoj

Întovărășiții aplică regulile învățate la cursurile agrotehnice

În timpul iernii, țăranii muncitori întovărășiți din comuna Gurghiu, raionul Reghin, au luat parte cu regularitate la cursurile agrotehnice. Încă de la sfîrșitul iernii ei au început să aplice regulile învățate la cursuri. Astfel, țăranii întovărășiți au selecționat și tratat întreaga cantitate de sămînță, începînd și puterea de încolțire a semințelor. Grîul de primăvară l-au tarovizat. La 12 martie întovărășiții din Gurghiu au terminat de semănat grîul tarovizat, iar acum ei seamănă ovăzul și orzul. Cu multă rîvnă muncesc țăranii muncitori întovărășiți Kiss Ferenc, Dumbravă Nicolaie, Grama Anton și Duda Sandor.

Urmînd pilda întovărășiților, și țăranii muncitori cu gospodării individuale din comună au început aratul și semănatul orzului și ovăzului.

KISS PETER
corespondent voluntar

A apărut

V. I. LENIN: „Articole din 1923"

În Editura pentru literatură politică a apărut broșura intitulată: V. I. Lenin „Articole din 1923", ce înmănunchiază articole scrise de V. I. Lenin în ianuarie și martie 1923 și publicate, pentru prima oară, în același an în ziarul „Pravda".

În broșură sînt reproduse articolele: „Pagini de jurnal", „Despre cooperație", „Despre revoluția noastră" (Pe marginea însemnărilor lui N. Suhanov), „Cum să reorganizăm Rabkrinul" (Propunere făcută Congresului al XII-lea al partidului) și „Mai bine mai puțin dar mai bine".

Broșura numără 52 pagini și costă 0.80 lei.

Angajamentele ceferiștilor de la „Grivița Roșie" în cinstea zilei de 1 Mai

Eri după amiază, în cadrul unui miting, colectivul complexului C F R. „Grivița Roșie" din Capitală, răspunzînd chemării la întrecere lansate în cinstea zilei de 1 Mai, de către muncitorii și tehnicienii uzinei de mașini și unelte agricole „7 Noiembrie" din Craiova și-a luat angajamente sporite în producție.

Întreg colectivul s-a angajat să depășească prevederile planului de producție valorice pe luna aprilie cu 10%, iar pe întreg anul cu 12%; să ridice productivitatea muncii față de anul 1953 cu 4% pe luna aprilie și cu 5% pe întreg anul; să reducă prețul de cost față de anul 1953 cu 4% în luna aprilie și cu 5% pe întreg anul 1954. De asemenea muncitorii și tehnicienii complexului s-au angajat să realizeze în cursul acestui an o producție de bunuri de larg consum în valoare de 2.500.000 lei prin folosirea resurselor interne; în același timp ei și-au luat angajamentul să realizeze economii de combustibil, lubrefianți etc., pînă la 1 Mai în valoare de 50.000 lei iar pe întreg anul 1954 în valoare de 450.000 lei.

Angajamentele ceferiștilor de la „Grivița Roșie" mai prevăd, printre altele, intensificarea sprijinului dat unor G.A.S.-uri și S.M.T.-uri, prin repararea tractoarelor și prin trimiterea de cadre calificate în aceste unități.

La rîndul său conducerea complexului și-a luat o serie de angajamente în legătură cu îmbunătățirea condițiilor de trai ale muncitorilor și tehnicienilor. Astfel se va da în folosință, pînă la 1 Mai 1954, noua bucătărie a cantinei, se vor extinde suprafețele de teren ale gospodăriei anexe pentru cultivarea zarzavaturilor de la 50 ha. la 80 ha. Muncitorii și tehnicienii care au luat loturi individuale de pămînt pentru grădini de zarzavat vor fi sprijiniți să-și cultive în bune condițiuni aceste loturi.

Decorarea acad. Ștefan Gh. Nicolau cu Ordinul Muncii clasa I-a

Cu prilejul împlinirii a 80 de ani de la naștere, pentru îndelungată activitate în învățămîntul medical superior și merite deosebit de valoroase pe tărîmul creației științifice, Prezidiul Marii Adunări Naționale a Republicii Populare Române a conferit Ordinul Muncii clasa I-a academicianului Ștefan Gh. Nicolau. (Agerpres)

Îndrumare practică — nu încîntare în fața cifrelor

„Raionul nostru este în frunte în această campanie pe întreaga regiune, spuse tov. Crișan, secretarul cu problemele agrare al Comitetului raional de partid Cluj. Așa ni s-a comunicat ezi la telefon de la comitetul regional de partid".

Pe chipul de obicei grav al tovarășului Crișan înflori un zîmbet de mulțumire, amestecat cu mîndrie abia stăpînită.

Biroul Comitetului raional de partid și comitetul executiv al Sfatului popular raional Cluj pot dovedi negru pe alb, cu cifre, că totul merge bine, cum n-a mers încă nici odată. Din păcate, însă, realitatea e alta. Potrivit unui obicei din anii trecuți, de care încă nu s-au debarasat, ei socotesc cam în felul următor: „Planul nostru prevede că se vor semăna în primăvara asta vreo 36.000 hectare, din care vreo 11.000 au fost arate din toamnă; pînă la 24 martie au fost însămînțate 5.432 ha. cu culturi care se seamănă de vreme, deci peste 15% din suprafața prevăzută în plan. S-au arat în plus suprafețe mari de teren, iar pînă la încheierea campaniei mai este vreme destulă".

Rezultatele unor asemenea calcule au, ce-i drept, darul să liniștească pe cei din fruntea acestui raion. Iar cei din fruntea regiunii, cu toate că nu-i felicită într-un cadru festiv pe cei de la raionul Cluj, totuși, cînd comunică rezultatele întrecerii între raioane, mai scapă cîte un cuvîntel care merge la inima omului.

Despre felul cum se lucrează, despre metodele folosite de țăranii muncitori care au obținut o recoltă sporită la hectar, despre popularizarea acestor metode și extinderea lor, „situațiile" scrise pe hîrtie nu spun nimic, iar în preocupările comitetului raional de partid și ale comitetului executiv al sfatului popular raional asemenea probleme nu și-au aflat un loc de cinste.

De altfel, e adevărat că s-au întocmit diferite planuri, s-au luat unele măsuri pentru prelucrarea Hotărîrii guvernului și partidului cu privire la muncile agricole de primăvară, s-au repartizat agronomii pe grupe de comune, în unele sate s-au ținut adunări obștești, au fost instruiți agitatori, etc. Dar organele raionale de stat și de partid din raionul Cluj nu și-au pus pînă acum întrebarea: ce îndrumări și ce ajutor concret trebuie să dăm noi țăranilor muncitori ca să lucreze mai bine pămîntul, să obțină în acest an o recoltă sporită? De aceea, ei n-au întreprins nimic vrednic de luat în seamă pentru cunoașterea condițiilor și posibilităților existente în raion, a metodelor ce trebuie aplicate în funcție de solul foarte variat și de mijloacele ce stau la îndemîna țăranilor muncitori. N-au întreprins nimic nici în vederea cunoașterii și răspîndirii experienței fruntașilor în rîndurile țăranilor muncitori.

Conducînd în mod birocratic, atît comitetul executiv al sfatului popular raional, în frunte cu tov. Simon Leonard, cît și comitetul raional de partid, în frunte cu tov. prim-secretar Emerio Csucsai, văd doar cifre, procente de realizare a planului, și neglijează tocmai ceea ce este esențial — și anume răspîndirea și aplicarea metodelor agrotehnice înaintate, a experienței fruntașilor în agricultură. Despre aceasta vorbesc cu tărie numeroase fapte. Nimeni din biroul comitetului raional nu s-a gîndit ca, împreună cu activiștii de partid care au prelucrat Hotărîrea guvernului și partidului, să fie trimiși la sate și agronomi care să explice amănunțit unele metode indicate pentru satele respective.

În satele raionului Cluj sînt numeroși țărani muncitori cu gospodării individuale care au obținut recolte bogate. În satul Mera, din comuna Vistea, de exemplu, unii țărani muncitori seamănă de mai mulți ani porumbul în cuiburi așezate în pătrat. Pămîntul e sărac, iar ei n-au destule îngrășăminte. Dar pentru ca firele de porumb sau cartofii să aibă totuși îngrășămînt la rădăcină, cultivatorii pun gunoi de grajd în cuiburi odată cu boabele de porumb sau cu cartofii. Două care de gunoi bine putrezit sînt de ajuns pentru un hectar de teren.

Iată cum seamănă acești țărani muncitori în cuiburi așezate în pătrat: pe o sfoară cît mai lungă, legată la capete de doi țăruși, fac semne (cu vopsea, noduri, cîrpe legate de sfoară, etc.) depărtate între ele la 70 cm. Înfigînd țărușii în pămînt astfel ca sfoara să fie cît mai întinsă, în dreptul semnelor de pe sfoară fac cu colțul sapei cuiburi în pămînt în care așează cîte 3—4 boabe de porumb, după care acoperă boabele cu pămînt. Cînd mută sfoara cu semne ca să facă rîndul alăturat, țăranii au grijă ca semnele să vină pe aceeași linie cu rîndurile dinainte, iar distanța între cele două rînduri să fie tot de 70 cm. Această metodă este folosită și în alte sate. Cu toate acestea, nici comitetul raional de partid, nici sfatul popular raional nu s-au gîndit să organizeze în satele raionului consfătuiri cu prilejul cărora acești țărani muncitori să arate cum lucrează. Mai mult încă. Nici chiar cei doi țărani muncitori fruntași în obținerea de recolte bogate, care au participat la consfătuirea ce a avut loc la București, la Consiliul de Miniștri, n-au fost îndrumați și ajutați să împărtășească experiența lor. Abia începînd de la 28 martie au fost „planificați" să țină în zilele de duminică unele consfătuiri.

Deosebit de prost stau lucrurile în ce privește îndrumarea și controlul muncii desfășurate de agronomi. Formal, agronomii au fost repartizați pe grupe de comune și se preocupă de îndrumarea gospodăriilor colective, întovărășirilor și țăranilor cu gospodării individuale. După spusele tov. Simon, președintele comitetului executiv, și ale tov. Caravianov, inginer agronom — șef al sfatului raional, în satul Nădășelu din comuna Vistea, ar exista un punct agricol înființat de vreo 2—3 luni, care deservește 4 comune. Se pare însă că atît sfatul popular raional, cît și ing. agronom Cornelia Gáll, care e încadrată la punctul agricol, vor să facă un secret din înființarea acestui punct agricol. Nici președintele comitetului executiv al sfatului popular al comunei Vistea, tov. R. Lăcătuș, nici secretarul sfatului nu știu nimic despre existența punctului agricol în comuna lor. Ei văd că tovarășa ing. agronom Gáll se străduiește, umblă din sat în sat, dă sfaturi, dar că ea este de la punctul agricol n-au putut afla.

În comuna Suatu, ing. agronom Apostolache a dat ajutor vreo două zile la întocmirea planurilor de cultură, dar n-a avut vreme pentru îndrumare agrotehnică concretă.

Lipsa de preocupare pentru introducerea metodelor agrotehnice în practica agricolă are ca urmare directă o simțitoare reducere a posibilităților existente în acest raion pentru sporirea producției agricole. Este știut că menținerea umezelii în pămînt constituie una din condițiile esențiale pentru obținerea unei recolte bogate. În raionul Cluj, deseori primăverile sînt secetoase. Lupte pentru menținerea apei în pămînt trebuia dată din primele zile ale desprimăvărării. În zilele bune de lucru care au fost pînă acum, în raionul Cluj se putea grăpa întreaga suprafață arată din toamnă și se putea ara aproape toată suprafața care trebuie arată în primăvara aceasta. Or, arătura de toamnă n-a fost grăpată decît pe suprafețe extrem de reduse și, ceea ce este tot atît de dăunător, puținele arături de primăvară executate pînă acum au fost lăsate negrăpate. În felul acesta, milioane de metri cubi de apă necesară încolțirii semințelor și dezvoltării plantelor s-au evaporat. În satul Suatu, însuși președintele întovărășirii agricole și-a lăsat o bucată de teren desțelenită în toamnă, negrăpată. Unii țărani muncitori ară acum și lasă terenul negrăpat pînă la 10—20 aprilie, cînd va fi vremea să semene porumbul. Alții ară din nou în arături de toamnă, deși terenul e foarte bine afînat.

Agronomii n-au dat îndrumările necesare nici pentru îngrijirea culturilor de toamnă.

Rădăcinile acestor lipsuri constau în superficialitatea și ușurința cu care membrii biroului comitetului raional de partid privesc sarcinile puse de partid în vederea sporirii producției agricole. Ei mai socotesc și acum că pot conduce în general, fără o temeinică cunoaștere a problemelor agriculturii raionului, fără să se preocupe zi de zi de îndrumarea activității organizațiilor de bază din sate, a comitetelor executive ale sfaturilor populare, a agronomilor, S.M.T.-urilor, gospodăriilor colective și de stat. Din această cauză, nici activiștii comitetului raional nu sînt controlați asupra felului cum studiază metodele înaintate, cum îndrumează organizațiile de bază. Tovarășului Crișan, secretar cu problemele agrare, i se pare foarte interesantă ideea de a controla cum și ce studiază instructorii comitetului raional, dacă ei cînd merg la organizațiile de bază iau cu ei broșuri despre metodele agrotehnice, ziare etc. Numai că n-a făcut nici odată un control în acest sens.

Subaprecierea activității vii, de îndrumare și control la fața locului reiese și din faptul că biroul comitetului raional a imobilizat la sediul raional, aproape cu totul și de mai multă vreme, pe activiștii cu munci de răspundere.

În raionul Cluj există, fără îndoială, mijloace ca să se folosească metodele agrotehnice avansate, experiența fruntașilor și să se obțină astfel recolte sporite. Pentru aceasta este însă necesar ca organele raionale de partid și de stat să studieze problemele agriculturii, să nu se încînte în fața unor cifre care oglindesc numai realizări cantitative, să îndrume și să controleze temeinic activitatea tuturor organelor și persoanelor din raion care au sarcini în lupta pentru o recoltă bogată.

N. ENUȚA

VIAȚA DE PARTID

Pentru o mai bună conducere a organizațiilor de bază

Conferința orășenească de partid Timișoara

Conferința de partid a orașului Timișoara a oglindit creșterea nivelului muncii organizațiilor de partid din oraș.

Lucrările conferinței au scos în evidență un șir de succese obținute de oamenii muncii din numeroase întreprinderi și instituții ale orașului Timișoara în lupta pentru aplicarea în viață a hotărîrilor plenarei din august 1953 a C.C. al partidului. In lupta pentru mărirea producției bunurilor de larg consum s-a născut prețioasa inițiativă a fruntașei în întrecerea socialistă, Vera Mihoc, de generalizare și extindere a experienței înaintate în muncă — inițiativă aplicată astăzi de numeroși muncitori din întreprinderile timișorene și din întreaga țară. Inițiativa creatoare a maselor s-a manifestat și în sutele de inovații și raționalizări, în nenumăratele propuneri făcute de muncitori pentru o mai bună organizare a muncii, pentru folosirea rezervelor interne. Toate acestea au contribuit la mărirea productivității muncii, la reducerea prețului de cost al produselor, la realizarea de economii însemnate.

Lucrările conferinței au arătat că succesele obținute în producție sînt rezultatul activității rodnice desfășurate de unele organizații de partid. La fabricile „Tehnometal", „Bernath Andrei", Întreprinderea poligrafică și altele, organizațiile de bază au folosit metode juste de muncă. Principalele probleme ale producției sînt dezbătute în adunările de partid, unde se iau hotărîri bine gîndite și se dau sarcini precise membrilor de partid. Birourile acestor organizații aplică principiul conducerii colective, stimulează critica de jos, ascultă și țin seama de părerile membrilor de partid și ale muncitorilor fără de partid.

Delegații au arătat și lipsurile serioase din munca unor organizații de bază, ca cele de la fabrica „Teba", „Tehnolemn" și altele. Aici planurile de muncă au fost întocmite fără a fi supuse discuției comuniștilor, adunările de partid s-au ținut la întîmplare, au fost convocate în pripă, fără o pregătire temeinică; membrii de partid n-au fost activizați prin sarcini concrete. Munca de mîntuială, superficială, a acestor organizații a făcut ca ele să nu-și îndeplinească rolul de organizatori și mobilizatori ai masei muncitorilor în lupta pentru mărirea producției și productivității muncii, reducerea prețului de cost, îmbunătățirea calității produselor etc.

Lucrările conferinței au scos în evidență că aceste lipsuri se datoresc în cea mai mare parte slăbiciunilor din munca comitetului orășenesc de partid.

Tovarășii Alexandru Kiss de la fabrica „Electromotor", Friederich Pills de la întreprinderea „Partizanul" au arătat că comitetul orășenesc de partid a dat un slab ajutor organizațiilor de bază din întreprinderile mici, sau care sînt situate în cartierele mai depărtate ale orașului. Activiștilor le-a fost mai comod să se ocupe de organizațiile de bază ale întreprinderilor din centru.

Unii instructori ai comitetului orășenesc de partid, cum este tov. Gheorghe Ilie — a arătat delegata Ana Bachrim de la fabrica de chibrituri — în loc să ajute în mod concret organizațiile de bază, în loc să le învețe cum să munceacă, „bat cu pumnul în masă cînd treaba nu merge bine".

Delegații la conferință au criticat aspru pe tov. Ion Dragomir, fostul șef al secției de propagandă și agitație, care a avut un stil de muncă defectuos; mergînd în fabrici lua legătură de cele mai multe ori numai cu direcțiunea, nu ajuta organizațiile de bază în muncă. Comitetul orășenesc a subapreciat importanța instruirii temeinice a agitatorilor. De multe ori lămurirea agitatorilor asupra unor probleme importante se făcea la nimereală și superficial. Pentru munca de agitație în rîndurile țărănimii muncitoare au fost trimiși agitatori care nu cunoșteau problemele de la sate și hotărîrile partidului privind agricultura; ca urmare, munca dusă în asemenea condiții n-a dat rezultate bune.

Conferința a criticat comitetul orășenesc de partid pentru că n-a îndrumat și sprijinit suficient activitatea comitetului executiv al sfatului popular. De multe ori, în loc să antreneze comitetul executiv al sfatului popular orășenesc în rezolvarea diferitelor probleme, comitetul orășenesc l-a substituit pur și simplu. Această practică nejustă a dus la slăbirea spiritului de răspundere al unor activiști ai sfatului popular. Unii tovarăși, printre care Gheorghe Coșariu, secretar al comitetului executiv al sfatului popular, Aurel Purcelă și alții s-au birocratizat, manifestînd o atitudine de dispreț față de sezisările oamenilor muncii.

Comitetul executiv al sfatului popular nu s-a ocupat cu seriozitate de lărgirea zonelor legumicole în vederea aprovizionării populației cu legume și zarzavaturi, n-a dovedit destulă inițiativă în folosirea resurselor și posibilităților locale pentru mărirea producției bunurilor de larg consum. La acestea a contribuit și activitatea deosebit de slabă desfășurată de organizația de bază de la sfatul popular orășenesc. Conferința a criticat cu tărie membri ai comitetului orășenesc — ca de pildă, tov. Ion Kiss, prim secretar, Ion Dobre, secretar, care neavînd o legătură destul de strînsă cu masele largi de oameni ai muncii, nu s-au sezisat la timp de aceste lipsuri din activitatea sfatului popular, nu s-au ocupat de rezolvarea unor probleme importante care privesc viața oamenilor muncii din oraș, lăsîndu-le exclusiv pe seama secției economice a comitetului orășenesc.

Hotărîrea adoptată de conferință prevede măsuri concrete, menite să ajute comitetul orășenesc de partid să-și îmbunătățească activitatea.

KLEIN DINKA
corespondentul „Scînteii" pentru regiunea Timișoara

Un artist luptător

de M. H. MAXY

Cu cîteva luni înaintea eliberării poporului nostru, ochii pictorului Octav Băncilă s-au închis pentru totdeauna, la 3 aprilie 1944.

Arta lui Băncilă cuprinde în centrul ei demascarea vieții întunecoase a poporului exploatat și totodată ne înfățișează figuri luminoase de muncitori și țărani cărora le-a închinat înțelegerea sa, dragostea sa, paleta sa bogată și puternicul său talent.

In comuna Corni, prin apropierea Botoșanilor, în anul 1872, s-a născut într-o familie de țărani săraci. Orfan de la vîrsta de patru ani, a învățat să cunoască de timpuriu, înaintea cărții, greutățile vieții de atunci, mizeria. El a crescut în mahalaua Ticăului, nu departe de bojdeuca lui Creangă, în casa unde își avea redacția „Contemporanul", revista mișcării socialiste de atunci. Aceasta era lumea lui, atmosfera în care s-a dezvoltat și care a contribuit la formarea concepției sale de viață — baza creației de mai tîrziu.

Băncilă și-a croit cu greu drum prin viață, înfruntînd tot felul de lipsuri, atît în țară cît și în străinătate.

Opera lui Băncilă, majoritatea pînzelor sale de mare amploare și putere combativă, s-a dezvoltat la începutul veacului nostru, atunci cînd mișcarea socialistă se întărea continuu, jucînd un rol tot mai mare în lupta politică, cînd nemulțumirile țărănimii aveau un caracter deosebit de ascuțit, dramatic. In 1905, anul primei revoluții ruse, apărea și primul tablou înfățișînd un proletar romîn, pictat de Băncilă.

Lumea pe care Băncilă a pictat-o o mai avem și azi în amintire: muncitori istoviți, dar plini de nădejdi și încredere, țărani năpăstuiți, însă uneori ridicați la răscoală, peticari și cizmari, evrei în mizerie, soldați abrutizați, țigani înfometați etc.

Băncilă s-a situat cu hotărîre pe pozițiile luptei contra exploatatorilor, demascîndu-i pe ei și statul lor, statul burghezo-moșieresc. Privind pînzele care ilustrează aspecte din viața recruților, pînze pictate în anii lui de armată, ne dăm seama că Băncilă n-a lăsat sector de viață prin care să fi trecut, sector al actualității, fără să-și afirme poziția sa, punctul său de vedere combativ. Băncilă a cunoscut temeinic viața fraților săi țărani, pe care i-a întovărășit și zugrăvit la cosit, la secerat, la legat de snopi, la culesul viei, a stat la masa lor sărăcăcioasă și a pictat cu durere și revoltă „Pîinea cea de toate zilele": masa țăranului, mămăliga, și alături, cea a animalului de jug — paiele. Și cînd exploatarea e mai crîntă, Băncilă creează zguduitoru tablou „Pribeag", care parcă prevestea și motiva răscoala ce avea să vină.

In 1907, anul marii răscoale țărănești și al represiunilor sîngeroase organizate de statul burghezo-moșieresc, Băncilă e prezent cu penelul său în actualitatea cea mai arzătoare: nu lasă să treacă anul și pune în vitrina unei librării din Iași celebrul său tablou intitulat „1907". Tinut multă vreme departe de mase, tabloul e azi binecunoscut.

In jurul evenimentelor de la 1907, Băncilă a creat nu mai puțin de 12 tablouri, creații de înaltă artă, pline de dramatism, opere despre care contemporanii săi înaintați ne-au lăsat cuvinte pline de admirație. Cele mai multe dintre ele au fost scoase din circulație și distruse; doar două ne-au rămas. Prin distrugerea tablourilor lui Băncilă, regimul burghezo-moșieresc a lipsit cultura noastră de opere deosebit de valoroase.

O parte deosebit de importantă a creației sale o alcătuiesc tablourile de muncitori. Băncilă a fost în arta noastră plastică primul care a știut să înfățișeze la înălțimea cuvenită figurile muncitorilor de

Octav Băncilă — Autoportret

atunci: nu numai dragostea caldă, compasiunea, ci și admirația în fața clasei noi, sigură de sine, dau forță de convingere și expresivitate portretelor de muncitori create de el. Și astăzi privești cu admirație astfel de opere ca „Grevistul", „Muncitor în repaos", „Intrunire muncitorească", „In atelier", „Fierarii", „In zi de grevă" etc. Expresivitatea figurilor de muncitori, caracterul lor tipic, rămîn și azi un bun exemplu pentru artiști.

Băncilă o un maestru viguros al penelului, tablourile sale sînt pătrunse de conflicte puternice, bogate în idei mari, importante, care reflectă adevărul vieții; coloritul lor e profund expresiv, concepția și tehnica sa aparțin unui remarcabil realist.

In anii dintre cele două războaie, alături de unele lucrări meritoase, Băncilă a creat și tablouri lipsite de valoare.

Opera lui Băncilă în tot ce are mai bun, aparține poporului muncitor. In timp ce regimul burghez confisca și distrugea tablourile sale și îl denigra pe pictor — odată a și fost ținut arestat — ziarul muncitorilor mascle muncitoare îi luau apărarea și-l înconjurau cu dragostea și admirația lor. Acest fapt oglindește lupta ce se dădea între cultura retrogradă a claselor exploatatoare și cea democratică a maselor populare; operele valoroase ale lui Băncilă se înscriu printre cele mai de preț comori ale moștenirii culturale. Prin concepțiile sale estetice — îndreptate împotriva teoriilor înșelătoare ale „artei pentru artă" și apolitismului — prin faptul că și-a concretizat orezul artistic în opere, Băncilă rămîne un exemplu viu de artist.

Au trecut 10 ani de la moartea lui Octav Băncilă... In împrejurările noi ale vieții poporului nostru, care făurește liber o viață mai bună, numele lui Băncilă, în cei 10 ani, a devenit tot mai cunoscut, tot mai iubit de oamenii muncii.

Foileton

Talanga fermecată

— Ei, cum vă place?

— Sînt splendide — atît pot să spun, exclamă admirativ Filip Condeescu, directorul uzinei „Ploești".

Pe biroul lui, așezate frumos, după dimensiuni, se răsfățau în razele soarelui douăzeci de tălăngi de toate mărimile. Mai mici, zvelte și delicate, cu sunet cristalin, pentru mioare; mai măricele, cu sunet grav, pentru oi; mari, groase, cu sunet prelung, dogit, pentru berbeci. In pulberea fină a razelor, tălăngile părcau niște ciudate flori cu potirele răsturnate.

Directorul nu se mai sătura privindu-le. Ridica, rînd pe rînd, cîte o talangă, o clătina ușurel lîngă ureche și asculta, cu ochii pe jumătate închiși, vibrațiile care se pierdeau în eter.

— V-ați întrecut de data asta. Vă felicit. Sînt o adevărată operă de artă. Merge bine, cum văd, secția noastră de produse de larg consum. Se afirmă... Să nu uit, care-i prețul de cost?

— Un fleac — răspunse inginerul șef Minasian. Am aici analiza de preț. Materialele pentru 60 de tălăngi — 71 de lei. Manopera — 350 lei. Plus diverse taxe 20 lei — total 441 lei. O talangă revine la 7 lei și ceva. Problema e alta. Cu cît s-o vindem?

— Mda! Asta-i problema... îi dădu dreptate directorul.

Mîna lui atinse cu delicatețe cîteva tălăngi. Ridică una, îi ascultă clinchetul sprinten, ciocăni ușurel alta cu vibrația adîncă, de alto... Părea că a ultat de tot ce e în jurul lui. Inginerul șef, om subțire, respectă meditația în care-l vedea adîncit. Se întoarse discret spre fereastră și privi în curte la forfota muncitorilor. O locomotivă pufăi scurt. Undeva, departe, se auzi un șuier de sirenă.

— 92 de lei și 90 de bani!

Inginerul tresări. Uitase între timp despre ce era vorba. După o clipă își reaminti și privi surprins la director. Surprins nu de enormitatea sumei — nu; ci de extraordinara viteză cu care făcuse calculul.

— Are un cap grozav — gîndi el. Și cu glas tare: Bine — înseamnă că avem un beneficiu de 84 de lei la fiecare bucată. Nu e rău pentru început. La 60 de bucăți — peste 5.000 de lei. E chiar bine. Vorba e...

— Știu ce vrei să spui. E ușor de fixat prețul — dar ce ne facem cu tovarășul Matei?

— Tocmai. Ce-o să spună directorul întreprinderii agro-zootehnice? N-o să se sperie? Să nu ne pomenim că refuză comanda.

— Fii pe pace, n-o refuză. A comandat tălăngi, plătește tălăngi. Că nu dă din buzunarul lui. Dă din buzunarul întreprinderii. Il chem la mine și...

— Și — aștepta nerăbdător inginerul șef, fascinat de energia directorului.

— O să-i spun cît costă. Cît ți-am spus și tie. 92 de lei și 90 de bani. Nici o centimă mai puțin. O să i se pară prea sărat? O să-i dovedesc că nu știe ce spune. Că nu știe ce-i o talangă. Ce valoare are...

— Cum să nu știe — rosti neîncrezător inginerul șef. Știe toată lumea.

— Păi nici dumneata nu știi. Și d-ta o socoți drept un obiect fără valoare. Te înșeli. Are o mare valoare. Economică, artistică, organizatorică, zootehnică.

Văzînd aerul de nevinovată uimire întipărit pe chipul inginerului, directorul reluă, cu un ton pedagogic:

— In primul rînd — economică. Talanga aduce economii însemnate. Fără talangă, oile se pot rătăci. Le mănîncă lupii. Pot fi furate. Pentru un fleac de 92 de lei și ceva — economii de mii de lei. Este?

— Este, — răspunse inginerul șef.

— ...Artistică — își continuă directorul demonstrația. Poți concepe o oaie fără talangă? E absurd. Nu uita că talanga e prezentă mai în toate cîntecele populare. Nu uita că în dangătul tălăngilor au fost făurite cîntecele strămoșilor. Nu uita de „Plugușorul", „Miorița".

Și, scuturat de florii unei puternice emoții, clătină în aer o talangă de berbec, cu glas dogit, acompaniindu-se singur...

— ...Arta e scumpă, dragul meu. Arta se plătește!

Inginerul șef era fermecat. Nici nu bănuia întinsa erudiție a directorului. Il aprobă cu respect. In adevăr, nu se poate contesta valoarea artistică a tălăngilor.

— N-am terminat — spuse directorul... Organizatorică. Nu mai apucă fiecare oaie de capul ei. Se învață cu disciplina. La oi nu trebuie disciplină?

— Trebuie — fu de acord inginerul șef.

— Ei, și în fine, valoarea zootehnică. Ai să spui — ce are a face zootehnia cu talanga? Vezi că nu știi? — Are! Am citit de mult într-o carte că dacă pui un gramofon în grajd, vacile care ascultă muzică dau mai mult lapte. Mai mult și mai untos. Crezi că oile fac excepție? Nu dau și ele lapte? Dau. Ei, atunci...

— Așa o fi — încuviință cam timid inginerul șef, necunoscător în problemă.

— Așa este! — îl asigură directorul. Dacă spun eu. Ei, stai și socotește. E mult 92 de lei pentru o talangă? Cînd ai atîtea avantaje concrete, concrete — apăsă el — de pe urma ei? Ei, vezi că am fixat prețul just. Și apoi trebuie să te pricepi un pic la psihologie. Cu cît e mai sărat prețul, cu atît înseamnă că sînt de calitate mai bună. Nu știi? — oamenii se iau, uneori, și după preț...

— Dar dacă tovarășul Matei nu se ia după preț? Dacă refuză totuși comanda? Ce facem?

— Nu se lasă lămurit — bine! — spuse amenințător directorul. Cu ăștia am alte metode. Îi trimitem factura prin bancă. Și atunci, n-are încotro. Trebuie s-o plătească. Al făcut comandă în scris? Respect-o! Că de-aia te-a pus statul director. Ce, ne jucăm de-a contractele? Păi dacă ne-am lua după toți recalcitranții, n-ar mai crește în veci veilor beneficiile fabricii.

După ce au pus la punct acest curios sistem de calculare a prețurilor și de creștere a beneficiilor, directorul și inginerul șef și-au văzut liniștiți de treburi.

Acum cîtva timp, cantina unei întreprinderi i-a cerut întreprinderii agro-zootehnice din Ploești să-i livreze cîțiva miei pentru a îmbunătăți masa muncitorilor. Intrebînd de preț, li s-a spus că costă 243 de lei bucata.

— Cum? — a întrebat speriat gestionarul cantinei — 243 de lei? Ce-or fi? Merinos, caracul?

— Nu — l-a lămurit tovarășul Matei. Nu-s nici una nici alta. Dar au tălăngi.

— Și ce dacă au tălăngi?

— Păi, trebuie să amortizăm valoarea lor. Că ne costă 92 de lei și 90 de bani bucata. Atît a calculat directorul uzinei „Ploești"

Și alte cantine au solicitat să li se livreze miei. Dar cînd au auzit de preț, și-au luat gîndul.

Tălăngile acestea s-au dovedit a fi fermecate. Cine le poartă e fără moarte. Oile pasc domol și duc o viață din cele mai tihnite, fără perspectiva de a fi vreodată servite la tavă cu garnitură de orez, mărar sau pătrunjel. In sunetele blînde ale tălăngilor fermecate, ele au toate șansele, — grație directorului Filip Condeescu — să trăiască pînă la adînci bătrînețe.

...Zilele trecute, cetățenii orașului au fost martorii unei scene fără precedent. Sunînd prelung din tălăngi, vreo 60 de mioare, oi și berbeci, behăiau mai mult sau mai puțin armonios, cu capetele ridicate spre una din ferestrele cabinetului directorului uzinei „Ploești"

Erau oile care veniseră să-și exprime nesfîrșita lor recunoștință față de ocrotitorul și salvatorul lor — directorul Filip Condeescu.

V. SEBASTIAN
H. DOLJAN

Semnarea unui acord comercial și de plăți cu Danemarca

In cursul lunii martie au avut loc la Copenhaga tratative între Republica Populară Romînă și Danemarca cu privire la schimburile comerciale între cele două țări.

Ca urmare a acestor tratative, a fost semnat la 1 aprilie a.c. un acord comercial și de plăți între Republica Populară Romînă și Danemarca.

In cadrul acestui acord Danemarca va livra: pește sărat, și congelat, lapte praf și condensat, untură, slănină, margarină, semințe, produse farmaceutice, sfoară sizal, fire textile, etc

Republica Populară Romînă va livra: tractoare, produse chimice, negru de fum, produse petrolifere, cherestea, plante medicinale, sticlă și produse din sticlă, produse agricole, etc.

(Agerpres)

Broșuri despre metode agrotehnice înaintate

Cînd Teodor Munteanu, țăran cu gospodărie mică din comuna Ciugud, raionul Alba Iulia, și-a strîns de pe ogorul său o recoltă cum nimeni dintre ai lui nu dobîndise încă pînă atunci, și-a dat seama că cele 3.800 kg. porumb-boabe obținute la hectar nu se datorau întîmplării, ci erau roadele aplicării conștiente a metodelor agrotehnice înaintate. Timpul pe care —ca și alți țărani muncitori care au obținut roade bogate — și-l petrecuse ascultînd la lecțiile cercului agrotehnic, ascultînd sfaturile agronomilor și ale fruntașilor în muncă și mai ales citind broșurile despre creșterea plantelor — timp socotit de mulți pierdut — a fost răsplătit din plin.

Din asemenea cărți și broșuri țăranii muncitori au învățat cum trebuie să lucreze pămîntul pentru a obține recolte bogate care să le aducă un trai îndestulat și din care să poată aproviziona și piața orașelor. De pildă, cărțile **„Sfaturi pentru cultura plantelor"** și **„Sfaturi horticole"**, (Editura Agro-Silvică de Stat), dau țăranilor muncitori o serie de cunoștințe folositoare. Astfel din cartea **„Sfaturi pentru cultura plantelor"** brigadierul din gospodăria agricolă colectivă sau țăranul muncitor cu gospodărie individuală află învățăminte despre diferitele tipuri de sol (pămînt), despre asolamente (rotația culturilor pe același teren), despre îngrășăminte, sămînță și semănat, despre lupta contra buruienilor și secetei, etc. Se dau și numeroase pilde deosebit de valoroase. Vorbindu-se despre asolamente, se arată că în diferite regiuni ale țării în care există deosebiri de climă și sol se folosesc asolamente diferite. Infățișînd problemele legate de sămînță și semănat, lucrarea arată cititorilor modul cum se pot determina puritatea, puterea de încolțire și starea de umezeală a seminței, precum și felul cum trebuie pregătite semințele pentru semănat. Sînt descrise pe larg și felurite metode de semănat: semănatul în rînduri, în cruce, în cuiburi așezate în pătrat etc. — metode care se aplică la însămînțarea diferitelor plante cultivate.

Asemenea cunoștințe se dau și în lucrarea **„Sfaturi horticole"**, cu privire la cultura legumelor, pomilor fructiferi, viței de vie, florilor. In legătură cu cultura legumelor este înfățișat felul cum se fac alegerea și organizarea terenului pentru grădină, cum se produc răsadurile, etc.

O preocupare principală a lucrărilor **„Sfaturi pentru cultura plantelor"** și **„Sfaturi horticole"** este răspîndirea experienței înaintate în ceea ce privește obținerea recoltelor îmbelșugate. Autorii descriu experiențele unor oameni de știință ruși și sovietici ca: Miciurin, Lîsenko, Villiams, Iakușkin și alții, care prin noutatea procedeelor introduse de ei au determinat adevărate revoluții în cultura plantelor. Pe lîngă aceasta, în lucrări sînt expuse și explicate în amănunt o serie de metode agrotehnice avansate. Astfel, în lucrarea **„Sfaturi pentru cultura plantelor"** autorii, ocupîndu-se de agrotehnica principalelor culturi, explică metoda de însămînțare a porumbului în cuiburi așezate în pătrat, iar în paginile rezervate cultivării cartofului înfățișează metoda larovizării cartofilor de sămînță, metoda însămînțării lor în cuiburi așezate în pătrat și metoda plantării de vară a cartofilor, subliniind avantajele aplicării acestor metode.

Și în lucrarea **„Sfaturi horticole"** sînt descrise asemenea metode înaintate privind de astă dată cultura legumelor. Astfel se arată cum se pot obține legume timpurii, ce fel de soluri de legume se pot cultiva în fiecare regiune a țării noastre și cum pot fi îngrijite culturile fiecărui soi de legume în parte. In capitolul despre cultura pomilor se explică cum se fac lucrările la pomi în condițiile și cu posibilitățile existente în gospodăriile colective, pe de o parte, și în gospodăriile individuale, pe de altă parte.

Inafară de astfel de cărți, Editura Agro-Silvică de Stat a publicat și unele lucrări care dezbat pe larg probleme legate de aplicarea unei singure metode agrotehnice importante sau de cultura unei singure plante. Astfel pot fi citite broșurile: **„Cum am obținut 20.000 kg. cartofi la ha. prin plantări de vară"** de Ștefan Vătășelu, **„Semănatul în pătrat sporește recolta de porumb"** de Alexandru Nagy, scrise de cei care prin muncă neobosită au obținut recolte îmbelșugate, **„Indrumătorul cultivatorului sfeclei de zahăr"** de ing. Constantin Stănescu, etc. Aceste lucrări sînt cu atît mai importante și actuale acum cînd Hotărîrea Consiliului de Miniștri al R.P.R. și a Comitetului Central al P.M.R. cu privire la pregătirea și executarea la timp și în bune condițiuni a lucrărilor agricole din primăvara anului 1954 pune sarcini deosebite cu privire la cultura acestor plante. Ștefan Vătășelu este brigadier legumicol la gospodăria agricolă colectivă **„Flamura Roșie"** din comuna Șoldanu, raionul Oltenița. Aplicînd metoda plantării de vară a cartofilor, brigada legumicolă condusă de el a obținut de pe 1,8 hectare de cartofi plantați vara o producție de 36.000 kg., adică 20.000 kg. la hectar, într-o regiune unde pînă atunci recoltele de cartofi abia reușeau să acopere cantitatea de sămînță necesară pentru anul următor. In broșura sa el povestește felul în care a muncit brigada lui pentru obținerea acestei recolte, începînd cu alegerea și pregătirea terenului, alegerea solului, larovizarea și plantarea cartofilor, întreținerea culturii și recoltarea — și încheind cu descrierea regulilor agrotehnice care trebuie respectate la plantarea de vară a cartofilor.

In gospodăria agricolă colectivă „Drumul lui Lenin" din comuna Roșiori, satul Vaida, regiunea Oradea al cărei președinte este Alexandru Nagy — autorul broșurii **„Semănatul în pătrat sporește recolta de porumb"** — este aplicată încă din anul 1951 metoda semănării porumbului în cuiburi așezate în pătrat, obținîndu-se recolte mari de porumb: în 1951 — 5.000 kg. porumb știuleți la hectar, iar în 1953 — 6.400 kg. porumb știuleți la hectar, cu mult mai mult decît recolta medie ce se obține în regiunea Oradea. Autorul descrie mai ales modul cum se face marcarea terenului pentru însămînțarea porumbului în cuiburi așezate în pătrat și cum se îngrijește cultura de porumb însămînțată după această metodă. Și Alexandru Nagy și Ștefan Vătășelu arată în broșurile lor prețiosul ajutor pe care l-au primit de la oamenii de știință și de la colhoznicii sovietici care, cercetînd cu interes viața plantelor și îngrijindu-le cu dragoste pe ogoare, au dat la iveală minunate metode de sporire a recoltelor.

Lucrarea **„Indrumătorul cultivatorului sfeclei de zahăr"** de ing. Constantin Stănescu este menită a veni în sprijinul celor care se îndeletnicesc cu cultivarea plantei din care se scoate zahărul, unul din alimentele de bază. Scopul lucrării este de a arăta cultivatorilor mijloacele existente pentru sporirea producției de sfeclă de zahăr. Printre aceste mijloace sînt explicate: cultivarea unor soluri productive cu un procent de zahăr mai ridicat, alegerea potrivită a terenurilor de cultură, folosirea rațională și la timp potrivit a îngrășămintelor, întreținerea în cele mai bune condiții a culturilor etc. Experiența sovietică — pe care autorul o înfățișează dealungul întregii lucrări, fie atunci cînd este vorba de ridicarea procentului de zahăr la sfeclă prin metoda îngrășării suplimentare prin frunze, fie atunci cînd descrie procesul semănatului sfeclei de zahăr — ajută pe cultivatori să obțină o producție îmbelșugată. Lucrarea arată cultivatorilor de sfeclă de zahăr ce însemnate avantaje materiale obțin de la stat în urma sporirii producției.

Aceste cărți publicate de Editura Agro-Silvică de Stat au și unele lipsuri. Explicarea unor metode înaintate de muncă este făcută uneori în mod sec, fără schițe și clișee ajutătoare. Acest lucru apare mai evident în cartea **„Sfaturi pentru cultura plantelor"**, mai ales în paginile rezervate descrierii metodei de însămînțare a porumbului în cuiburi așezate în pătrat. In paginile cărții nu se dă nici o schiță și nici nu se explică clar că aceste cuiburi trebuie făcute la întretăierea liniilor ce formează pătratele, în colțurile pătratelor. Dealtfel însăși expresia folosită „cuiburi în pătrat" sau „semănatul în pătrat" este neclară.

O altă lipsă a acestor cărți, — cu excepția lucrării **„Sfaturi horticole"** și a broșurilor scrise de brigadierul Ștefan Vătășelu și de Alexandru Nagy — este că atunci cînd înfățișează anumite metode agrotehnice înaintate nu insistă asupra faptului că cele mai multe dintre acestea nu cer eforturi mari sau instalații și unelte speciale, că ele pot fi aplicate cu mult succes în gospodăriile individuale, cu mijloacele de care dispune fiecare țăran muncitor în gospodăria sa.

Numărul acestor cărți este încă foarte mic, cu totul insuficient față de necesitățile actuale. Editura Agro-Silvică de Stat nu a acordat însemnătatea cuvenită publicării unui număr cît mai mare de lucrări de popularizare a metodelor agrotehnice înaintate ale fruntașilor din domeniul agriculturii care au obținut recolte bogate. Această lipsă trebuie grabnic lichidată.

In zilele de muncă încordată și adînc chibzuită ale campaniei agricole de primăvară un sfat bun găsit la vreme în cărți și broșuri agrotehnice îl ajută pe țăranul muncitor să facă tot ce e necesar pentru a asigura succesul unei recolte bogate. De aceea, astfel de cărți, ca cele descrise pînă aici, trebuie să se găsească în biblioteca fiecărui cămin cultural și colț roșu din gospodăriile agricole colective, fiind în tot momentul la îndemîna țăranilor muncitori.

F. DINULESCU

„Cazul" mareșalului Juin

G. RASSADIN

Mareșalul Juin a căzut, vădit, în disgrație. In noaptea spre 1 aprilie a avut loc o ședință extraordinară a consiliului de miniștri al Franței, în cadrul căreia Juin a fost demis din posturile de vice-președinte al Consiliului suprem al forțelor armate și de consilier militar permanent al guvernului.

Care este vina lui Juin? Ce acuzații i se aduc? Aceste întrebări se nasc de la sine dat fiind că pînă nu de mult Juin se bucura de onoruri, iar presa americană îi făcea o reclamă intensă, prezentîndu-l drept una din personalitățile absolut „sigure".

Acum însă, mareșalul Juin a atras asupra sa tunetele și fulgerele unor miniștri francezi pentru că de data aceasta și el s-a încumetat să se pronunțe fără înconjur împotriva „armatei europene".

Iată pe scurt care este povestea lui Juin. La 27 martie, Juin a rostit un discurs la banchetul ofițerilor din orașul Auxerre. El a declarat că în forma sa actuală proiectul „armatei europene" este inacceptabil pentru Franța, adăugînd că trebuie căutată „altă soluție" în acest problemă. Această declarație a arătat odată mai mult că în rîndurile înaltului comandament al armatei și ofițerimii franceze, planul de creare a „armatei europene", îndreptat spre lichidarea forțelor armate naționale și spre subordonarea Franței militariștilor germani, este într-atît de lipsit de popularitate încît pînă și reprezentanți ai vieții publice cum este Juin nu îl mai pot sprijini.

Este firesc că declarația mareșalului Juin, făcută mai cu seamă într-un moment cînd avocații „armatei europene" se străduiesc din răsputeri să pregătească terenul pentru ratificarea tratatelor de la Bonn și Paris, a produs o mare impresie în Franța.

Datorită rangului său, lui Juin i s-a făcut adesea reclamă ca fiind „primul soldat al Franței". Și iată că, după cum se vede „primul soldat al Franței" nu vrea să se înroleze „în armata europeană"! Ce se poate spune după aceasta despre soldații francezi?

După cum se anunță cel care este mai cu seamă mîhlat este ministrul de război, Pleven. El i-a cerut lui Juin să se explice imediat. Juin nu a răspuns însă la scrisoarea lui Pleven. Mai mult decît atît, a refuzat să se prezinte pentru explicații și atunci cînd a fost citat de primul ministru, Laniel. El a preferat să la cuvîntul la 31 martie în fața ofițerilor de cavalerie pentru a confirma din nou că nu este de acord cu actualul proiect al „armatei europene".

Formal, mareșalul Juin este acuzat de a fi dat dovadă de „indisciplină". In comunicatul oficial se spune că, în calitate de militar, Juin nu avea dreptul în virtutea legii să-și exprime fățiș părerea într-o chestiune cum este „armata europeană". Senatorul Michel Debré (partizan al lui De Gaulle) a declarat în legătură cu aceasta că mareșalul Juin „nu numai că a avut dreptul să vorbească, dar avea și datoria să o facă, întrucît aici sînt în joc onoarea și interesele Franței"

La 1 aprilie, Juin a fost chemat pentru a da explicații generalului american Gruenther, comandantul suprem al forțelor armate ale organizației pactului nord-atlantic. După aceea a avut loc o ședință extraordinară a Consiliului Uniunii nord-atlantice, în cadrul căreia a fost discutată problema declarației lui Juin. Deocamdată nu a fost luată nici o hotărîre, cazul lui Juin urmînd să fie examinat în continuare în ședința următoare.

Mareșalul Juin a condamnat „armata europeană" și a propus să se caute altă soluție. Cu cîteva zile înaintea lui, luase cuvîntul fostul prim ministru Pinay, care a declarat că nu ar exista nici o alternativă și că tratatele de la Bonn și Paris trebuie să fie ratificate.

Făcînd o paralelă între aceste două declarații, ziarul „Combat" subliniază că, oricum, Juin este mareșal. In ceea ce îl privește pe Pinay, după cum se exprimă ziarul, „după șapte ani de serviciu militar, el a rămas tot cu gradul de sergent".

Cititorii francezi, printre care și ofițerii din armata franceză, își dau singuri seama care dintre păreri este mai autorizată.

(După ziarul „Pravda" nr. 92 (13025)

Congresul al IV-lea al Partidului Socialist Unit din Germania

Raportul tovarășului Walter Ulbricht

(continuare din numărul trecut)

Walter Ulbricht a făcut în raportul său o analiză amănunțită a situației internaționale în ansamblul ei. El a arătat totodată că actuala situație internațională se caracterizează prin creșterea forțelor lagărului păcii și socialismului, pe de o parte, și prin coacerea crizei economice într-o serie de țări capitaliste și ascuțirea contradicțiilor în lagărul capitalist, pe de altă parte.

Vorbind despre agravarea crizei generale a sistemului capitalist, Walter Ulbricht a citat fapte care dovedesc că în Germania occidentală, ca și într-o serie de alte țări capitaliste, apar cu tot mai multă putere simptomele crizei economice care se apropie. Situația în industria vest-germană se caracterizează prin caracterul cronic al folosirii incomplete a capacităților de producție. În ramurile industriei constructoare de mașini și chimice întreprinderile lucrează cu 80—85% din capacitate, în industria metalurgică — cu aproximativ 70%, în industria textilă cu 75—80%.

O consecință a caracterului cronic al folosirii incomplete a capacităților de producție este armata uriașă de șomeri. De pildă, potrivit datelor pe octombrie 1953, numai în industria textilă și de confecții, la un număr de 866.000 de muncitori au fost înregistrați 195.000 de șomeri. Aceasta înseamnă că la fiecare 100 de persoane care lucrează în această ramură industrială au fost 23 de șomeri.

Următoarele fapte dovedesc de asemenea apropierea crizei economice în Germania occidentală: în 1953, extracția de huilă a crescut cu mai puțin de 1% în comparație cu 1952, producția întreprinderilor industriei metalurgice a scăzut în cursul anului 1953 cu 3,7% în comparație cu anul precedent. Producția industriei constructoare de mașini a scăzut în aceeași perioadă cu 2%. Cu toată scăderea producției, într-o serie de ramuri ale industriei vest-germane se constată o creștere considerabilă în depozite a stocurilor de produse industriale care nu-și găsesc cumpărători, scade numărul comenzilor primite de întreprinderile industriale. În prima jumătate a anului 1953, în Germania occidentală investițiile de capital au scăzut pentru prima oară în mod considerabil.

Raportorul a arătat că așa-zisa „minune economică" care s-ar fi produs în Germania occidentală în anii de după război și de care vorbește mereu presa imperialistă, constă în faptul că monopoliștii americani au acordat imperialiștilor vest-germani ajutor economic pentru a obține transformarea Germaniei occidentale într-o bază militară a S.U.A. și pentru a participa la exploatarea cruntă a oamenilor muncii vest-germani în scopul realizării de noi profituri maxime.

Caracterizînd intensificarea exploatării clasei muncitoare vest-germane, Walter Ulbricht a relevat că, de pildă, în întreprinderile vest-germane ale industriei chimice, cantitatea de produse fabricate, calculată pe om-oră, a crescut în comparație cu 1930 cu 49,5%, în industria electrochimică — cu 24,9%, în industria extractivă și de prelucrare a petrolului — cu 48,8%, în industria de automobile — cu 21,9%. O consecință a intensificării exploatării oamenilor muncii vest-germani este creșterea permanentă a numărului accidentelor în producție și al bolilor profesionale. Numărul accidentelor în producție a crescut de la 879.000 în 1950, la 1.232.000 în 1953. În aceeași perioadă, numărul cazurilor de boli profesionale a crescut de la 35.000 la 53.000. Salariile a peste 60% din muncitorii vest-germani nu ating nivelul minimului de trai, în timp ce patronii din Germania occidentală obțin profituri colosale.

Astfel, de pildă, proprietarii uzinei „Opel-Werke" au obținut în decurs de trei ani un profit net de 130.000.000 de mărci la un capital social de 80.000.000 de mărci. Creșterea profiturilor monopoliștilor vest-germani este dovedită de asemenea de faptul că media capitalului social al monopolurilor vest-germane a crescut de la 3.070.000 de mărci în 1937 la 7.000.000 de mărci în 1953.

Vorbind despre penetrația capitalului străin în Germania occidentală și despre participarea acestui capital la exploatarea cruntă a muncitorilor vest-germani, raportorul a arătat că 500 de mari societăți pe acțiuni din Germania occidentală se află în mîinile monopolurilor americane, iar 250 de societăți pe acțiuni, în mîinile monopolurilor engleze. Dintr-un număr de 85 societăți pe acțiuni vest-germane din cele mai mari care au fiecare un capital de cel puțin 50.000.000 de mărci și toate împreună un capital de 10 miliarde de mărci, 34 de societăți cu un capital total de 4 miliarde de mărci se află sub influența directă sau indirectă a americanilor sau englezilor.

În încheierea analizei cu privire la dezvoltarea economică a Germaniei occidentale, Walter Ulbricht a subliniat că în urma înrăutățirii situației materiale a oamenilor muncii vest-germani paralel cu creșterea colosală a profiturilor monopoliștilor vest-germani, în Germania occidentală se întețește lupta de clasă între muncitori și capitaliști.

În continuare, Walter Ulbricht a trecut la situația internă a Republicii Democrate Germane.

Conferința de la Berlin a miniștrilor afacerilor externe, a spus raportorul, a întărit și mai mult în rîndurile clasei muncitoare, ale țărănimii muncitoare și ale tuturor oamenilor iubitori de pace din Republica Democrată Germană conștiința rolului hotărîtor pe care îl are Republica Democrată Germană în lupta pentru asigurarea păcii, pentru unificarea Germaniei într-un stat unit, iubitor de pace, democrat. De aceea, principala sarcină este întărirea și consolidarea Republicii Democrate Germane.

Republica Democrată Germană, a continuat Walter Ulbricht, este o pîrghie pentru rezolvarea problemei naționale, pentru transformarea întregii Germanii într-un stat unit, democrat, iubitor de pace. De cînd în Republica Democrată Germană a fost creată o nouă orînduire și a fost constituită o putere de stat viguroasă, există posibilități de a zădărnici planurile agresorilor imperialiști străini și vest-germani.

După ce la conferința de la Berlin puterile occidentale au respins calea unificării Germaniei, a devenit necesar să se ridice și mai sus steagul luptei pentru suveranitatea națională a unei Germanii libere și democratice. Declarația mărinimoasă a guvernului sovietic cu privire la acordarea suveranității Republicii Democrate Germane constituie un ajutor dat întregului popor german. Toate forțele patriotice din Germania sînt recunoscătoare Partidului Comunist al Uniunii Sovietice și Consiliului de Miniștri al U.R.S.S. pentru această acțiune politică generoasă.

În timp ce guvernul de la Bonn depune toate eforturile pentru a satisface cererea anglo-americană cu privire la înrobirea pe termen de 50 de ani a Germaniei occidentale, exemplul Republicii Democrate Germane indică calea spre rezolvarea problemelor vitale ale națiunii germane.

În Republica Democrată Germană, toate bogățiile țării aparțin poporului. Guvernul sovietic a scutit în mod generos poporul german de plata reparațiilor. Republica Democrată Germană n-are datorii nici dinainte de război, nici din timpul războiului, nici de după război.

În economia Republicii Democrate Germane nu-și are loc amestecul concernelor și băncilor străine.

În felul acesta, dezvoltarea economiei naționale și ridicarea nivelului de trai al oamenilor muncii depind exclusiv de inițiativa oamenilor muncii înșiși.

Necesitatea noii structuri sociale, făurite în Republica Democrată Germană, este determinată de desfășurarea anterioară a istoriei Germaniei.

Faptul că clasele guvernante din Germania, a declarat Walter Ulbricht, au împins în mod periodic în ultimii 50 de ani țara în crize și războaie, a creat necesitatea unor adînci transformări democratice și a unei schimbări a structurii sociale în Germania. Clasa înaintată — clasa muncitoare — în alianță cu țăranii muncitori, a luat în Republica Democrată Germană puterea de stat în mîinile sale.

Această putere de stat se reazimă pe blocul partidelor antifasciste și democratice. Constituirea acestui bloc a devenit cu putință după înlăturarea de la putere a monopoliștilor, bancherilor, junkerilor și forțelor militariste reacționare.

Vorbind despre sarcinile puterii de stat democratice, Ulbricht a arătat că această putere trebuie să servească poporul, să croiască calea spre o nouă viață socială, economică și culturală, să reprime pe dușmanii păcii și democrației, pe spionii și diversioniștii puterilor imperialiste.

În continuare, raportorul s-a ocupat de mersul îndeplinirii planului cincinal al economiei naționale.

Realizarea cu succes a planului cincinal — a spus el — a făcut cu putință să se rezolve într-o măsură considerabilă una din cele mai importante sarcini trasate de Congresul al III-lea al P.S.U.G.: micșorarea disproporției provocate în economia națională a Republicii Democrate Germane de dezmembrarea Germaniei. În perioada 1951—1953 a fost creată o bază metalurgică, au fost sporite considerabil capacitățile de producție în industria constructoare de mașini, au fost create noi capacități de producție în industria constructoare de mașini grele și în construcțiile navale, a fost pusă la punct producția de mașini agricole moderne și a fost sporită considerabil producția de produse chimice deficitare. În aceeași perioadă, volumul producției industriale a crescut cu 7% în comparație cu volumul prevăzut de planul cincinal pentru acești ani. În 1953, volumul producției întreprinderilor populare a crescut cu 74,8% în comparație cu 1950, în timp ce, conform planului cincinal, el trebuia să crească cu 61,6%.

În domeniul agriculturii au fost obținute de asemenea succese considerabile; chiar în acest an, producția de cereale, numărul cabalinelor, ovinelor, porcinelor și păsărilor va atinge nivelul prevăzut de planul cincinal pe anul 1955.

Arătînd că sarcina trasată de planul cincinal în ceea ce privește ridicarea nivelului de trai al oamenilor muncii a fost depășită considerabil în comparație cu nivelul dinainte de război, Walter Ulbricht a citat o serie de exemple care dovedesc succesele obținute în ultimii ani de economia Republicii Democrate Germane.

Producția de energie electrică, extracția de cărbune și minereuri, producția industriilor metalurgică, chimică și de construcții au crescut în 1950 cu 34,1%, iar în anul 1953 — cu 100,3% în comparație cu anul antebelic 1936.

În 1950, volumul producției industriei alimentare a reprezentat 78,5% în comparație cu 1936, iar în 1953 a crescut pînă la 146,6%.

Volumul comerțului cu amănuntul a depășit încă în 1953 prevederile planului cincinal pentru acest an. Reducerea prețurilor în comerțul cu amănuntul cu 28% în comparație cu 1950, care fusese prevăzută de planul cincinal pentru 1955, a fost realizată încă în 1953.

Anul trecut salariile muncitorilor și funcționarilor au fost cu 9% mai mari decît prevedea planul pentru anul 1955. În aceeași perioadă, veniturile gospodăriilor țărănești din Republica Democrată Germană au crescut de peste trei ori.

Situația materială a populației muncitoare din republică s-a îmbunătățit considerabil în urma reducerii repetate a prețurilor. În perioada 1951—1953, prețurile mărfurilor de larg consum au fost reduse cu o sumă totală de 7,6 miliarde mărci.

Prețurile alimentelor de primă necesitate ca pîinea și cartofii, precum și taxele pentru serviciile comunale sînt mai mici în Republica Democrată Germană decît în Germania occidentală.

Oamenilor muncii din Republica Democrată Germană le sînt puse la dispoziție posibilități largi pentru odihnă. În 1953, 600.000 de muncitori și funcționari din republică au fost în sanatorii și case de odihnă.

Fonduri însemnate sînt alocate asigurărilor sociale ale oamenilor muncii. Numai în cursul anului trecut s-au cheltuit în aceste scopuri 388 miliarde mărci.

Trecînd la caracterizarea politicii economice a Republicii Democrate Germane, Walter Ulbricht a subliniat că această politică este îndreptată spre întărirea și lărgirea continuă a economiei naționale — factor hotărîtor pentru dezvoltarea continuă a forțelor de producție în scopul satisfacerii maxime a nevoilor materiale și culturale ale oamenilor muncii.

În continuare, Walter Ulbricht s-a ocupat pe larg de sarcinile care stau în fața diferitelor ramuri ale economiei naționale, precum și de sarcinile în domeniul științei, învățămîntului public și culturii, indicînd mijloacele care să asigure îndeplinirea acestor sarcini.

Oprindu-se asupra problemelor culturii, Ulbricht a acordat o deosebită atenție eforturilor depuse de Republica Democrată Germană pentru restabilirea colaborării culturale pe întreaga Germanie. În această ordine de idei, el a reamintit propunerea făcută de guvernul Republicii Democrate Germane la 25 noiembrie 1953, privind formarea unui organ pe întreaga Germanie, constituit din reprezentanți de seamă ai culturii germane, care să contribuie la răspîndirea largă în întreaga Germanie a celor mai bune opere ale literaturii și artei germane și să lupte împotriva propagandei militarismului. El a arătat de asemenea că guvernul Republicii Democrate Germane a sprijinit activ propunerea făcută la conferința de la Berlin a celor patru puteri de către V. M. Molotov, ministrul afacerilor externe al U.R.S.S., privind crearea unui Comitet pe întreaga Germanie pentru problemele dezvoltării legăturilor culturale, științifice și sportive. Walter Ulbricht a subliniat că aceste două propuneri continuă să rămînă punctul de plecare pentru întreprinderea unor măsuri imediate în opera de colaborare culturală între germanii din răsărit și apus.

În raportul său, Ulbricht s-a oprit îndeosebi asupra situației politice a Germaniei occidentale. În opoziție cu dezvoltarea Republicii Democrate Germane, a spus el, în Germania occidentală a fost stabilită dominația proprietarilor de concerne și bănci, a marilor latifundiari și a generalilor fasciști. Clasele dominante din Germania occidentală și guvernul de la Bonn își camuflează prin diferite mijloace dictatura, pentru a menține sub influența lor populația din Germania occidentală. În această acțiune, ele se sprijină pe biserică și pe liderii social-democrați de dreapta. Walter Ulbricht a arătat în această ordine de idei că în rîndul Partidului social-democrat german, membri de rînd și activiști iau tot mai des atitudine împotriva politicii de înfăptuire a tratatelor militare de la Bonn și Paris duse de guvernul Adenauer și a subliniat că Partidul Socialist Unit din Germania sprijină activitatea social-democraților vest-germani, a membrilor sindicatelor vest-germane și a tuturor oamenilor iubitori de pace din Germania occidentală care se pronunță împotriva „comunității defensive europene" și a tratatului militarist de la Bonn.

În capitolul din raport consacrat partidului și clasei muncitoare germane, Walter Ulbricht a caracterizat în mod amănunțit principalele etape ale luptei clasei muncitoare din Germania. Referindu-se în această ordine de idei la formarea Partidului Socialist Unit din Germania în răsăritul Germaniei, el a subliniat în mod deosebit însemnătatea lui în lupta pentru pace și unitatea Germaniei. Formarea Partidului Socialist Unit din Germania, a spus Walter Ulbricht, a constituit o cotitură în istoria mișcării muncitorești germane. Odată cu constituirea P.S.U.G. în Germania, în centrul Europei a fost creat pentru prima oară un partid muncitoresc marxist unic. Partidul Socialist Unit din Germania continuă prin aceasta cele mai bune tradiții revoluționare ale mișcării muncitorești.

Datorită creării acestui partid unic al clasei muncitoare, precum și formării federației sindicatelor libere germane, clasei muncitoare i-a fost asigurat rolul conducător în dezvoltarea democratică a republicii noastre. Walter Ulbricht a relevat totodată succesele obținute de oamenii muncii din Republica Democrată Germană în domeniul economiei, politicii și culturii sub conducerea Partidului Socialist Unit din Germania.

În același timp, Ulbricht a insistat asupra necesității îmbunătățirii continue a muncii interne de partid și a atras de asemenea atenția asupra însemnătății deosebite a muncii cu organizațiile sindicale, de tineret și alte organizații de masă.

Walter Ulbricht a consacrat ultima parte a raportului său sarcinilor care stau în fața partidului în lupta pentru unificarea Germaniei.

În timp ce guvernul de la Bonn, a spus el, cu ajutorul politicii îndreptate spre crearea „comunității defensive europene" face totul pentru a împiedica unificarea Germaniei pe o bază pașnică și democratică, Camera Populară și guvernul Republicii Democrate Germane depun toate eforturile pentru a apropia cele două părți ale Germaniei.

De aceea, noi sprijinim ca și în trecut propunerile cuprinse în declarația guvernului Republicii Democrate Germane din 25 noiembrie 1953 și în memorandumul guvernului R. D. Germane adresat conferinței de la Berlin a miniștrilor afacerilor externe în ceea ce privește dezvoltarea comerțului intergerman, un acord asupra efectivului și armamentului poliției, colaborarea în domeniul cultural, etc. Vom face de asemenea tot ce este cu putință pentru a înfăptui propunerea ministrului afacerilor externe al U.R.S.S., tovarășul V. M. Molotov, privind crearea unor comitete formate din reprezentanți ai celor două părți ale Germaniei pentru problemele relațiilor economice și culturale.

Salutăm propunerea partizanilor păcii din Germania occidentală și a Frontului Național al Germaniei Democrate cu privire la organizarea unui referendum popular în problema pentru tratatul de pace și retragerea trupelor de ocupație sau pentru tratatul cu privire la „comunitatea defensivă europeană" și tratatul general și pentru rămînerea pe termen de 50 de ani a trupelor de ocupație pe teritoriul Germaniei occidentale.

Acest referendum popular, a subliniat Ulbricht, va contribui la apropierea populației iubitoare de pace din cele două părți ale Germaniei, va contribui la unitatea lor de acțiune. În această ordine de idei, Ulbricht a caracterizat noile sarcini care stau în fața Frontului Național al Germaniei democrate.

Apoi, Walter Ulbricht a trecut la problema pregătirii celui de al doilea plan cincinal de dezvoltare a economiei naționale a Republicii Democrate Germane. El a propus ca în numele Congresului, Comitetul Central al P.S.U.G. să fie însărcinat să pregătească pînă în august 1954 directivele pentru întocmirea celui de al doilea plan cincinal și să le prezinte spre examinare guvernului Republicii Democrate Germane.

Ulbricht și-a încheiat raportul prin cuvinte de salut în cinstea poporului german care luptă pentru o Germanie unită, democrată și iubitoare de pace, în cinstea Partidului Comunist din Germania, în cinstea prieteniei de nezdruncinat dintre poporul german și popoarele Uniunii Sovietice și a legăturii indisolubile dintre Partidul Socialist Unit din Germania și Partidul Comunist al Uniunii Sovietice și Comitetul său Central. El a chemat să se consacre toate forțele cauzei întăririi statului muncitoresc-țărănesc creat în Republica Democrată Germană, cauzei îndeplinirii sarcinilor istorice care stau în fața Partidului Socialist Unit din Germania — conducătorul clasei muncitoare germane și al întregului popor german în lupta pentru pace, unitate, democrație și socialism.

Cuvîntarea tovarășului A. I. Mikoian

BERLIN 2 (Agerpres). — TASS transmite cuvîntarea rostită la 1 aprilie a.c. de A. I. Mikoian la cel de al IV-lea Congres al P.S.U.G.

Dragi tovarăși!

Îngăduiți-mi să transmit Congresului vostru, tuturor membrilor Partidului Socialist Unit și oamenilor muncii din Germania salutul frățesc, cordial, al Partidului Comunist al Uniunii Sovietice și al poporului sovietic **(Aplauze)**.

Cel de al IV-lea Congres al Partidului Socialist Unit din Germania are loc în condițiile cînd forțele înaintate ale poporului german se unesc pentru rezolvarea celei mai importante sarcini naționale — restabilirea unității țării lor, crearea unei Germanii pașnice, democrate și independente. **(Aplauze)**.

Partidul Socialist Unit pășește în primele rînduri ale forțelor democratice și patriotice ale țării, care luptă împotriva renașterii militarismului german și a transformării Germaniei într-un nou focar de agresiune și război, pentru apropierea Germaniei răsăritene și apusene, pentru încheierea cît mai grabnică a tratatului de pace, pentru unificarea națională a Germaniei, pentru politica păcii și prieteniei între popoare.

Partidul Socialist Unit din Germania a moștenit cele mai bune tradiții revoluționare ale mișcării proletariatului german. O mare realizare a partidului vostru este faptul că s-a lichidat în R. D. Germană scindarea în mișcarea muncitorească, iar partidele muncitorești s-au unificat într-un partid unic marxist al clasei muncitoare. **(Aplauze)**.

Fiind un detașament de frunte al clasei muncitoare și apărător adevărat al intereselor poporului său, P.S.U.G. a unit strîns într-un front național indestructibil toate forțele înaintate ale R.D. Germane, toate partidele democratice cărora le sînt scumpe unitatea națională și interesele dezvoltării țării pe cale democratică.

Îmi amintesc de Berlinul de acum nouă ani, în mai 1945, cînd încă nu se împrăștiase fumul incendiilor, cînd cîteva mii de ostași sovietici ajutau populației din Berlin să normalizeze viața orașului. Cît de puțini activiști democrați germani cărora li s-ar fi putut încredința conducerea orașului erau pe atunci în Berlin! Unii lîncezeau în lagărele de concentrare, alții fuseseră împrăștiați și reprimați de către Hitler. Iar acum, te uiți și te minunezi ce multă energie și forță găsești în poporul german, cît de multe s-au făcut pentru înlăturarea ruinelor și refacerea orașului, ce puternice forțe democratice și ce activiști politici talentați a crescut poporul în această scurtă perioadă. **(Aplauze furtunoase)**.

O realizare din cele mai importante a Partidului Socialist Unit este făurirea și întărirea alianței dintre clasa muncitoare și țărănime. Această alianță a devenit o bază trainică a orînduirii democratice a republicii.

Importanța țărănimii în construirea statului democrat nu apare mai mică de pe urma faptului că în R.D. Germană o parte mult mai mare din populație lucrează în industrie și comerț și numai o mică parte lucrează în agricultură. Problema alianței clasei muncitoare cu țărănimea este și în R.D. Germană o serioasă problemă politică, și cea dintîi datorie a Partidului Socialist Unit din Germania este aceea de a întări și de acum înainte prin toate mijloacele alianța clasei muncitoare cu țărănimea. **(Aplauze îndelungate)**.

Oamenii muncii din Republica Democrată Germană au repurtat mari succese în construirea vieții noi. În lupta pentru victoria noii orînduiri, liberă de asuprire socială și națională, oamenii muncii din R. D. Germană creează o societate în care, după cum a spus marele fiu al poporului german, Karl Marx, singurul stăpîn va fi munca. **(Aplauze)**.

Lichidarea în R. D. Germană a marelui capital monopolist și a stăpînirii pămîntului de către moșieri și junkeri a însemnat distrugerea bazei economice a militarismului și reacțiunii. Întreprinderile care înainte se aflau în mîinile criminalilor de război și ale marelui capital au devenit bun al întregului popor. Sectorul popular predomină în industria R. D. Germane.

Peste 3.000.000 ha. de pămînt care înainte aparțineau moșierilor și junkerilor au fost date țăranilor fără pămînt și cu pămînt puțin. În ultimii ani au apărut pe baza liberului consimțămînt și se întăresc primele cooperative țărănești de producție, crește numărul și înzestrarea tehnică a S.M.T.-urilor menite să deservească atît cooperativele, cît și pe țăranii individuali.

Oamenii muncii din republică rezolvă sarcinile mari și complexe de dezvoltare a economiei de pace, sporesc avuțiile materiale și culturale în interesul îmbunătățirii traiului oamenilor.

An de an, industria republicii merge pe calea unui avînt necontenit. Spre începutul anului 1954, volumul producției industriale se cifra la 177% față de nivelul anului antebelic 1936.

Nivelul atins în dezvoltarea industriei republicii permite să se acorde cea mai mare atenție rezolvării uneia din cele mai importante sarcini — sporirea producției de mărfuri pentru satisfacerea tot mai completă a nevoilor populației.

Partidul și guvernul vostru pun în mod just acum pe primul plan problema calității mărfurilor și în primul rînd a calității mărfurilor de consum popular. Trebuie să se depună eforturi pentru ca toate mărfurile produse în R. D. Germană să fie de calitate mai bună decît cele din țările capitaliste. Aceasta este o sarcină absolut reală. Chezășia îndeplinirii ei o constituie dragostea de muncă, talentul, cunoștințele și experiența clasei muncitoare germane și a cadrelor de ingineri.

Trebuie menținută la nivel înalt marca de calitate excepțională a produselor industriei germane, marcă care și-a cîștigat faima în întreaga lume. **(Aplauze)**.

Succesele realizate în dezvoltarea industrială a republicii creează toate condițiile necesare pentru ridicarea continuă a agriculturii. Industria poate să aprovizioneze agricultura în proporții tot mai mari cu mașini și îngrășăminte, cu mărfuri industriale.

Este înafară de orice îndoială că clasa muncitoare din Republica Democrată Germană va acorda și de acum înainte țăranilor muncitori, atît celor din cooperative cît și celor cu gospodării individuale, un ajutor multilateral, în vederea dezvoltării sub toate aspectele și a ridicării productivității agriculturii care este de o importanță hotărîtoare pentru creșterea bunăstării a oamenilor muncii.

Cuceriri mari ale oamenilor muncii din Republica Democrată Germană sînt lichidarea șomajului, introducerea unei retribuiri egale a muncii pentru femei și bărbați, construcția de locuințe și de instituții culturale pe scară largă, asigurările sociale și alte realizări pe care oamenii muncii din Germania occidentală nu le au.

Pentru prima oară în istoria Germaniei, întregul tineret german, pînă la copiii celor mai săraci țărani, a căpătat acces la izvoarele științei. Ușile tuturor instituțiilor de învățămînt sînt deschise în fața lor. Spre deosebire de regimul burghez cînd în școlile superioare puteau să învețe numai copiii claselor avute, acum orice fiînăr sau tinără germană are posibilitatea să-și desfășoare toate talentele, să-și aplice aptitudinile. După terminarea studiilor, tineretul din Republica Democrată Germană îi este asigurată munca corespunzătoare cunoștințelor căpătate și aptitudinilor fiecăruia. Iată de ce, date fiind asemenea posibilități, este important să se desfășoare pe larg munca de partid în rîndul tineretului. Tineretul trebuie să fie sprijinul de nădejde al noului regim democrat din Republica Democrată Germană, deoarece acest nou regim dă tineretului muncitoresc-țărănesc maximum de posibilități pentru a merge înainte. **(Aplauze)**.

Reducerile consecvente de prețuri și îmbunătățirea aprovizionării populației contribuie la creșterea bunăstării a oamenilor muncii. Este înafară de orice îndoială că linia aplicată de guvern îndreptată spre dezvoltarea intensă a producției de mărfuri necesare populației va permite ca în viitorul apropiat să se ridice simțitor nivelul de trai al oamenilor muncii din republică.

Oamenii muncii din R. D. Germană se mîndresc în mod legitim cu succesele lor în domeniul construcției economice și culturale, ei au încredere în ziua de mîine, ei nu sînt amenințați de criză și șomaj.

În Statele Unite ale Americii au și apărut primele simptome ale unei noi crize economice. În Europa occidentală crește tot mai mult neliniștea în legătură cu înrăutățirea tot mai accentuată a situației sub influența crizei din S.U.A., nesiguranța zilei de mîine devine tot mai mare. Germania occidentală, strîns legată de economia S.U.A. și care depinde în multe privințe de aceasta, nu va rămîne neatinsă de criză, care aduce muncitorilor din Germania occidentală creșterea șomajului și înrăutățirea situației lor. O astfel de primejdie nu există pentru economia Republicii Democrate Germane, asemenea nenorociri nu amenință pe muncitorii și țăranii din R. D. Germană, deoarece în spatele vostru stă puternicul lagăr al democrației și socialismului, capabil să asigure industriei dezvoltate a R. D. Germane o piață stabilă pentru desfacerea întregii producții, pentru folosirea integrală a capacităților de producție ale industriei R. D. Germane și folosirea totală în producție a întregii populații. **(Aplauze furtunoase)**.

Succesele oamenilor muncii din Republica Democrată Germană bucură pe oamenii sovietici ca și pe toți adevărații prieteni ai poporului german.

În ciuda faptului că politica antinațională a Kaizerului și a lui Hitler a făcut ca țările noastre într-o perioadă de mai puțin de un sfert de veac să ducă două războaie sîngeroase, interesele popoarelor Uniunii Sovietice și ale poporului german sînt comune, ele n-au nimic de împărțit, ele pot și trebuie să trăiască în pace, ca frații **(Aplauze furtunoase, îndelungate)**.

Legăturile de prietenie frățească dintre clasa muncitoare din Germania și clasa muncitoare a țării noastre își au rădăcinile în istoria luptei revoluționare pentru eliberarea de sub jugul capitalului.

Poporul german a dat lumii pe Bach și Beethoven, pe Goethe, Schiller și Heine pe care poporul sovietic îi cinstește și dă o înaltă prețuire contribuției lor la cultura mondială.

Poporul german și mișcarea muncitorească germană au dat lumii pe Karl Marx și Friedrich Engels — fondatorii teoriei socialismului științific — care au înarmat pe oamenii muncii cu un program al eliberării lor sociale.

Marx și Engels au fost conducătorii nemuritori ai mișcării revoluționare a muncitorilor din Germania și ai mișcării muncitorești din alte țări. Partidul nostru a studiat profund și a folosit pe deplin experiența mișcării muncitorești revoluționare germane. Creatorul partidului nostru, Lenin, a arătat că clasa muncitoare germană a fost aproape timp de o jumătate de secol „un model al organizării socialiste pentru întreaga lume". Aceasta s-a întîmplat în primii 50 de ani ai existenței de un secol a marxismului.

Dacă marxismul a încolțit îndeosebi în sînul mișcării muncitorești germane în cea de a doua jumătate a secolului de existență a marxismului, marxismul a înflorit, a căpătat o nouă dezvoltare în sînul mișcării muncitorești din Rusia. Marele corifeu al marxismului, V. I. Lenin, a apărat puritatea marxismului, a dezvoltat marxismul aplicîndu-l la noua epocă a luptei revoluționare. **(Aplauze)**.

Victoria socialismului în U.R.S.S., experiența teoretică și practică a Partidului Comunist al Uniunii Sovietice dobîndită sub conducerea lui Lenin și a continuatorului operei sale, Stalin, au căpătat o însemnătate internațională. Teoria și practica construcției socialiste în U.R.S.S. ușurează mult altor popoare construirea vieții libere.

Întrînd în cea de a 3-a perioadă de 50 de ani a existenței sale, marxismul se îmbogățește și se va îmbogăți de asemenea și cu experiența Partidului Comunist Chinez, cu experiența partidelor marxist-leniniste din țările de democrație populară unde clasa muncitoare a devenit forța hotărîtoare a societății, cu experiența țărilor unde partidele comuniste și muncitorești se află în opoziție — în Franța, Italia, Anglia și Statele Unite, în India, Japonia, precum și în alte țări. Și clasa muncitoare germană în noua etapă a dezvoltării ei, realizînd unitatea rîndurilor sale, creînd propriul său partid marxist-leninist și construind un stat democrat, aduce în prezent, împreună cu clasa muncitoare din Uniunea Sovietică și din alte țări, o contribuție demnă de ea la îmbogățirea marelui tezaur al marxism-leninismului. **(Aplauze)**.

Oamenii sovietici își amintesc cum muncitorii germani au salutat victoria poporului nostru în Revoluția din Octombrie. Noi nu uităm acțiunile muncitorilor germani împotriva aventurilor imperialiste care au urmărit înăbușirea tînărului stat socialist.

La rîndul lor muncitorii și țăranii ruși au considerat de datoria lor să ajute pe frații germani în lupta lor pentru eliberare. Solidaritatea proletară a pătruns adînc în conștiința oamenilor sovietici. Așa ne-a învățat Lenin. În 1918, în perioada foametei și a ruinii în țara noastră și în ajunul răsturnării Kaizerului în Germania, Lenin, în scrisoarea adresată Comitetului Executiv Central al întregii Rusii, scria: „Să hotărîm ca în fiecare mare elevator să se creeze un stoc de cereale pentru ajutorarea muncitorilor germani, dacă împrejurările îi vor aduce într-o situație grea în lupta lor pentru eliberarea de monștri și fiarele imperialismului".

Uniunea Sovietică păstrează cu sfințenie și întărește aceste tradiții ale internaționalismului proletar. **(Aplauze furtunoase)**.

Oamenii muncii din R. D. Germană cunosc bine ajutorul mare și multilateral al Uniunii Sovietice în restabilirea și dezvoltarea Republicii Democrate Germane. Uniunea Sovietică a redus, iar apoi a scutit complet Republica Democrată Germană de livrările cu titlul de reparație și de alte obligații legate de consecințele războiului, a redus de asemenea la minimum cheltuielile de ocupație ale R. D. Germane. Toate aceste înlesniri contribuie la grăbirea dezvoltării economice a R. D. Germane și la ridicarea nivelului de trai al poporului german.

Vorbește de la sine recenta declarație a guvernului sovietic cu privire la relațiile dintre Uniunea Sovietică și R. D. Germană, potrivit căreia Uniunea Sovietică a stabilit cu R. D. Germană aceleași relații ca și cu celelalte state suverane. Acum, R. D. Germană este liberă să rezolve după cum crede de cuviință propriile sale treburi interne și externe, inclusiv problemele relațiilor cu Germania occidentală. **(Aplauze)**.

Prietenia dintre popoarele sovietic și german se întărește și mai mult acum, cînd proletariatul german și tot ceea ce este progresist în sînul poporului german se unesc în lupta pentru o Germanie unită, iubitoare de pace și democratică, cînd umăr la umăr cu întregul lagăr al păcii și democrației, poporul german apără pacea și securitatea în Europa și lumea întreagă.

Experiența istoriei ne învață că popoarele țărilor noastre trebuie să trăiască în pace și prietenie. Această prietenie este importantă nu numai pentru binele popoarelor noastre, ci și pentru toate popoarele Europei.

I. V. Stalin a arătat pe bună dreptate că dacă popoarele german și sovietic vor manifesta hotărîrea de a lupta pentru pace, încordîndu-și toate forțele, pacea în Europa poate fi considerată ca asigurată.

Problema principală a zilelor noastre este pacea și securitatea pentru toate popoarele.

Uniunea Sovietică apără cu consecvență cauza păcii și demască planurile instigatorilor la un nou război. Împreună cu Uniunea Sovietică, pentru pace luptă popoarele marii Chine, popoarele țărilor de democrație populară din Europa și poporul Republicii Democrate Germane. Această luptă este sprijinită de toate popoarele lumii. Lagărul păcii devine o forță tot mai invincibilă. Uneltirile criminale ale acelora care ar dori să tîrască popoarele într-un nou război pustiitor întîmpină o rezistență din ce în ce mai hotărîtă.

La conferința de la Berlin, Uniunea Sovietică a supus examinării problema încheierii unui tratat general european cu privire la securitatea colectivă în Europa. Un asemenea tratat ar preîntîmpina crearea unor grupări de state europene împotriva altor state europene în locul scindării Europei ar uni eforturile tuturor țărilor europene, indiferent de orînduirea lor socială, în vederea asigurării securității colective a Europei, ceea ce corespunde principiilor Cartei Organizației Națiunilor Unite. Perspectiva acestor propuneri și în special marea însemnătate pe care o au pentru viitorul Germaniei, nu pot fi puse la îndoială.

Un asemenea tratat ar putea fi o alternativă a tratatelor de la Bonn și Paris pe care popoarele Europei nu le sprijină și nu le pot sprijini pentru că ele sînt îndreptate spre scindarea Europei, spre crearea unei grupări agresive de state vest-europene cu participarea Germaniei occidentale militariste, ca principală forță de șoc a acestei grupări. De aceea este firesc că Uniunea Sovietică se pronunță împotriva acestor tratate care sînt în contrazicere cu aspirațiile ei de pace și că este în mod hotărît împotriva remilitarizării Germaniei occidentale. **(Aplauze)**.

Nu poate fi îndeajuns apreciată însemnătatea notei guvernului sovietic adresată la 31 martie guvernelor Franței, Angliei și Statelor Unite ale Americii, care exprimă atitudinea guvernului sovietic față de problema participării S.U.A. la tratatul general european cu privire la securitatea colectivă și hotărîrea sa de a discuta problema participării Uniunii Sovietice la pactul Atlanticului. Această notă trebuie să înlăture cele două obiecțiuni împotriva tratatului general european cu privire la securitatea colectivă formulate de cei trei miniștri occidentali la conferința de la Berlin. Adoptarea propunerilor sovietice în legătură cu aceste probleme ar destinde în mod radical încordarea situației internaționale, ar avea o însemnătate de neprețuit pentru întărirea păcii și asigurarea securității popoarelor. Adoptarea acestor propuneri ar contribui, desigur și la rezolvarea grabnică a problemei germane. **(Aplauze)**.

Șuvoaiele tulburi de minciună și calomnie pe care occidentul le revarsă asupra Republicii Democrate Germane nu pot ascunde popoarelor faptul evident că tocmai Republica Democrată Germană constituie reazimul forțelor iubitoare de pace din întreaga Germanie, campionul relațiilor de bună vecinătate ale națiunii germane cu celelalte națiuni.

Misiunea istorică a Partidului Socialist Unit din Germania constă în primul rînd în faptul că el trebuie să întoarcă pentru totdeauna poporul german de pe calea catastrofelor militare, pe calea înfloririi pașnice. **(Aplauze îndelungate)**.

În ceea ce privește însă atacurile pline de ură ale cercurilor agresive împotriva Republicii Democrate este indicat să amintim cuvintele lui Lenin: „De multe ori furia atacurilor și zgomotul lătratului sînt invers proporționale cu țăria elementului politic de la care pornesc atacuri inversunate".

Unul din mijloacele care contribuie la rezolvarea problemei germane este apropierea între Germania răsăriteană și cea occidentală.

La conferința de la Berlin, Uniunea Sovietică a propus programul unei asemenea apropieri între Germania occidentală și răsăriteană. Acest program a fost sprijinit și de guvernul R. D. Germane. Noi considerăm că dezvoltarea legăturilor economice, culturale și de altă natură între

(continuare în pag. 4-a)

Congresul al IV-lea al Partidului Socialist Unit din Germania

Cuvîntarea tovarășului A. I. Mikoian

(urmare din pag. 3-a)

cele două părți ale Germaniei va contribui la înfăptuirea unei asemenea apropieri și la lichidarea dezmembrării Germaniei provocate de politica puterilor occidentale.

Dar cine împiedică dezvoltarea schimbului economic și a relațiilor culturale între germanii care trăiesc în vest și germanii care trăiesc în est?

Dacă în vechea Germanie circulația mărfurilor între regiunile apusene și cele răsăritene depășea 4 miliarde mărci, în 1953 volumul comerțului intergerman s-a cifrat doar la ceva mai mult de 500 milioane mărci.

Necesitatea restabilirii unui schimb larg între diferitele teritorii ale Germaniei este evidentă. In timp ce guvernul Republicii Democrate Germane depune eforturi în vederea dezvoltării comerțului intergerman, autoritățile de la Bonn, care ascultă supuse ordinele americanilor, împiedică de fapt normalizarea relațiilor economice.

Astfel este îndeobște cunoscut că o parte însemnată din oțelul produs în Ruhr era trimis în primul rînd în regiunile răsăritene ale Germaniei unde era prelucrat de întreprinderile constructoare de mașini. In prezent autoritățile de la Bonn refuză să livreze oțel R. D. Germane, în timp ce industria metalurgică vestgermană trece printr-o situație grea din cauza dificultăților crescînde de desfacere pe piața capitalistă și este gata să vîndă oțel Uniunii Sovietice și celorlalte țări democrate.

Unele cercuri de afaceri din industria Germaniei occidentale au înțeles înaintea guvernanților de la Bonn necesitatea dezvoltării comerțului și a relațiilor de afaceri cu țările din lagărul socialismului și s-au organizat pentru a-și trimite reprezentanți la Moscova. Ele se pronunță pentru legături largi și pentru un contact practic cu organizațiile economice din Uniunea Sovietică.

Trebuie socotit că organizațiile economice sovietice vor manifesta față de ele o atitudine binevoitoare și că dacă reprezentanții cercurilor industriale din Germania occidentală nu vor fi împiedicați de guvernanții de la Bonn, ei vor obține anumite rezultate practice.

Dar, totodată, se pune o întrebare legitimă: de ce să nu se dezvolte schimbul de mărfuri direct între Germania occidentală și cea răsăriteană?

Faptele arată că ruperea artificială a legăturilor economice dintre Germania răsăriteană și cea occidentală s-a produs din vina cercurilor guvernante de la Bonn. Dezvoltarea legăturilor culturale dintre oamenii de litere, artiști, pictori, oamenii de știință, dezvoltarea legăturilor dintre organizațiile sindicale, de tineret, de femei și alte organizații din R. D. Germană și Germania occidentală este frînată tot din vina cercurilor care împiedică unificarea Germaniei. Aceste legături trebuie de asemenea dezvoltate prin toate mijloacele.

Muncitorii din R. D. Germană și cei din Germania occidentală sînt frați de sînge și de clasă. Muncitorii din R. D. Germană vor ști fără îndoială să găsească calea spre inima muncitorilor din Germania occidentală, vor întări unitatea clasei muncitoare și vor transforma această unitate într-o alianță de luptă, într-un mijloc hotărîtor de învingere a piedicilor care stau în calea unificării Germaniei.

Clasa muncitoare din Germania înțelege din ce în ce mai bine cît de justă este politica sovietică față de Germania, cît de mult corespunde ea intereselor vitale ale poporului german. O însemnătate bine determinată o are și faptul că în prezent se manifestă simptome de înțelegere a acestei politici și de către anumite cercuri social-democrate din Germania occidentală.

Guvernul sovietic acordă o însemnătate primordială încheierii tratatului de pace cu Germania, pornind atît de la interesele poporului german, cît și de la interesele popoarelor celorlalte țări.

Popoarele Uniunii Sovietice sînt sincer interesate ca poporul german să se unească cît mai repede pentru a făuri o epocă nouă în istoria sa, o epocă de dezvoltare pașnică și de înflorire a Germaniei. In această chestiune, poporul german se va bucura întotdeauna de sprijinul deplin atît al popoarelor Uniunii Sovietice cît și al întregului lagăr al păcii și democrației. (Aplauze furtunoase).

★

Totul arată că poporul german trebuie să găsească și va găsi în sine forțe pentru a rezolva sarcinile istorice care îi stau în față.

Stă chezășie pentru aceasta faptul că în rîndurile poporului german se maturizează tot mai mult ideea unității naționale, crește numărul partizanilor căii pașnice și democratice de dezvoltare a Germaniei.

Stă chezășie pentru aceasta tăria tradițiilor revoluționare ale clasei muncitoare germane.

Stă chezășie pentru aceasta faptul că membrii partidului vostru cinstesc cu sfințenie testamentul neuitatului Ernst Thaelmann, conducătorul ferm al proletariatului german, care, cu jumătate de an înainte de a fi asasinat mișelește, vorbea din închisoare poporului german despre „primăvara socialistă a popoarelor" care va veni:

„Poporul meu, scria Thaelmann, căruia îi aparțin, pe care îl iubesc, este poporul german, și națiunea mea de care sînt mîndru este națiunea germană, națiune curajoasă, mîndră și fermă".

Thaelmann a lăsat moștenire credința de nezdruncinat față de cauza socialismului:

„Fermi și credincioși, siguri de victorie, numai așa ne vom putea schimba soarta, ne vom putea face datoria revoluționară în misiunea istorică care ne este încredințată și vom putea obține victoria definitivă a adevăratului socialism". (Aplauze furtunoase).

Noi vă urăm ceea ce ne indică experiența de jumătate de veac a partidului nostru și anume, în primul rînd, unitatea rîndurilor partidului, unitate organizatorică, unitate ideologică, o legătură indisolubilă a partidului cu poporul, cu clasa muncitoare, țărănimea și intelectualitatea, preocupare permanentă pentru nevoile maselor populare, desfășurarea unei largi munci de masă în rîndul oamenilor muncii.

Pentru partidul marxist nu există nimic mai presus de încrederea poporului, nu există țel mai înalt decît a merita încrederea nemărginită a poporului față de partid. (Aplauze).

Experiența partidului nostru arată necesitatea ascuțirii vigilenței, a educării zi de zi a cadrelor în spiritul vigilenței. Absorbind în rîndurile sale pe cei mai buni reprezentanți ai clasei muncitoare, ai țărănimii muncitoare și ai intelectualității progresiste, partidul trebuie să se ferească de pătrunderea în rîndurile sale a elementelor dușmănoase, a agenturii dușmanului de clasă, de influența dizolvantă a ideologiei burgheze asupra clasei muncitoare și a partidului ei.

Experiența Partidului Comunist al Uniunii Sovietice arată că cea mai importantă sarcină în scoaterea la iveală a lipsurilor în muncă și în lichidarea lor cît mai grabnică, în descoperirea greșelilor și în îndreptarea lor cît mai grabnică, în desfășurarea inițiativei maselor pentru a ajuta conducerea și în unirea verigilor de jos ale partidului cu conducerea partidului, este democrația internă de partid, iar un instrument însemnat al acestei democrații este critica și autocritica.

Critica și autocritica este un semn nu de slăbiciune a partidului, ci de forță a partidului, care încearcă să scoată la iveală lipsurile pentru a le îndrepta. Firește că criticarea are și un carecare neajuns, întrucît dușmanii folosesc critica internă de partid în interesul lor, iar lipsurile arătate în desfășurarea criticii le interpretează în mod conștient deformat, le denaturează pentru a submina încrederea maselor în partid. Cu toate aceste neajunsuri, critica și autocritica sînt necesare ca aerul pentru munca partidului.

Critica și autocritica constituie un mijloc de întărire a unității partidului și de ridicare a încrederii maselor membrilor de partid în conducerea de partid, un mijloc de unire a tuturor oamenilor muncii în jurul partidului.

Chezășia succeselor în conducerea de partid este spiritul colectiv în munca organelor conducătoare de partid — de la comitetele raionale pînă la comitetele regionale și Comitetul Central. Sperăm cu tărie că Partidul Socialist Unit din Germania va folosi aceste învățăminte ale Partidului Comunist al Uniunii Sovietice și va întări și mai mult unitatea rîndurilor sale și conducerea colectivă.

Cel de al IV-lea Congres al Partidului Socialist Unit din Germania pune în centrul lucrărilor sale cele mai importante probleme vitale ale partidului, clasei muncitoare, oamenilor muncii din R. D. Germană, ale întregului popor german. El face bilanțul unei perioade importante din viața partidului și poporului, trasează sarcinile de viitor în lupta pentru înfăptuirea năzuințelor naționale spre unificarea țării, spre dezvoltarea pe o cale democratică, pașnică și trasează măsurile pentru întărirea alianței dintre muncitori și țărani, pentru dezvoltarea continuă a industriei și agriculturii și pentru ridicarea nivelului de trai al oamenilor muncii.

Îngăduiți-mi să-mi exprim convingerea că lucrările congresului vor duce la o și mai strînsă coeziune a partidului, la ridicarea pe o treaptă și mai înaltă a combativității lui. (Aplauze).

Urăm din toată inima congresului dumneavoastră o activitate rodnică pentru binele poporului german. (Aplauze furtunoase).

Dragi tovarăși! Comitetul Central al Partidului Comunist al Uniunii Sovietice a însărcinat delegația noastră să transmită congresului dumneavoastră următorul salut:

Către cel de al IV-lea Congres al Partidului Socialist Unit din Germania

Comitetul Central al Partidului Comunist al Uniunii Sovietice adresează un salut frățesc celui de al IV-lea Congres al Partidului Socialist Unit din Germania.

Partidul Socialist Unit din Germania întruchipează cele mai bune tradiții revoluționare ale mișcării muncitorești germane care timp de multe decenii a fost un model al spiritului de organizare socialistă a clasei muncitoare. După catastrofa militară în care agresorii fasciști au împins statul german, Partidul Socialist Unit din Germania a unit într-un front național indestructibil forțele democratice ale țării și le-a condus în lupta pentru o cale nouă, democrată și pașnică de dezvoltare a Germaniei, care exclude orice posibilitate de reînviere a politicii imperialiste de agresiune și război. Mergînd pe această cale, Partidul Socialist Unit din Germania, împreună cu toate forțele democrate din țară, a dobîndit mari succese în construirea Republicii Democrate Germane.

Ducînd consecvent și ferm o politică de pace și prietenie între popoare, Republica Democrată Germană a cucerit simpatia trainică a popoarelor iubitoare de pace și a ocupat un loc demn în lagărul păcii și democrației.

Comitetul Central al Partidului Comunist al Uniunii Sovietice își exprimă convingerea că Partidul Socialist Unit din Germania va lupta cu și mai multă energie pentru întărirea continuă a orînduirii democratice, pentru dezvoltarea industriei și agriculturii, pentru ridicarea continuă a nivelului material al oamenilor muncii din Republica Democrată Germană, pentru construirea unei Germanii unite, democrate, iubitoare de pace și independente și îi urează noi succese.

Trăiască Partidul Socialist Unit — detașament de avangardă al oamenilor muncii din Republica Democrată Germană!

Trăiască prietenia trainică dintre popoarele Germaniei și Uniunii Sovietice!

COMITETUL CENTRAL AL PARTIDULUI COMUNIST AL UNIUNII SOVIETICE

(Aplauze furtunoase, prelungite, care se transformă în ovații. Toată lumea se ridică. Se strigă „Ura!", „Trăiască Uniunea Sovietică!", „Trăiască Partidul Comunist al Uniunii Sovietice!", „Trăiască prietenia dintre popoarele sovietic și german!", „Freundschaft!", „Drujba!").

Ședințele din 1 aprilie

BERLIN 2 (Agerpres). — TASS transmite:

Ședința din dimineața zilei de 1 aprilie a celui de al IV-lea Congres al Partidului Socialist Unit din Germania s-a deschis sub președinția lui K. Schirdewan, membru în Biroul Politic al Comitetului Central al P.S.U.G. El a anunțat că pînă în seara zilei de 31 martie, congresul a primit aproape 2.000 de mesaje de salut din partea partidelor democrate și a organizațiilor de masă, a întreprinderilor și instituțiilor din Republica Democrată Germană.

Președintele ședinței a dat apoi cuvîntul lui A. I. Mikoian, membru în Prezidiul Comitetului Central al Partidului Comunist al Uniunii Sovietice și vicepreședinte al Consiliului de Miniștri al U.R.S.S. Aparația lui A. I. Mikoian la tribună a fost întîmpinată de participanții la congres cu aplauze și ovații furtunoase și prelungite în cinstea marelui Partid Comunist al Uniunii Sovietice și în cinstea marelui popor sovietic.

Congresiștii au urmărit cu atenție încordată cuvîntarea lui A. I. Mikoian și mesajul de salut din partea C.C. al P.C.U.S. adresat celui de al IV-lea Congres al P.S.U.G., cărula vorbitorul l-a dat citire. In sală au răsunat în repetate rînduri aplauze furtunoase.

Președintele K. Schirdewan a dat apoi cuvîntul reprezentantului Partidului Comunist Chinez, Ci Pin-fei, ambasador al Republicii Populare Chineze în Republica Democrată Germană, care dă citire mesajului de salut adresat de Comitetul Central al Partidului Comunist Chinez celui de al IV-lea Congres al P.S.U.G. Participanții la congres ovaționează în cinstea Partidului Comunist Chinez, marelui popor chinez și prieteniei dintre popoarele german și chinez. In aplauzele furtunoase ale delegaților la congres au fost citite telegramele de salut din partea Comitetului Central al Partidului Muncii din Coreea, din partea Comitetului Central al Partidului Muncii din Vietnam și a organului conducător central al Partidului Comunist din Japonia.

Printre cei care au luat cuvîntul în cadrul ședinței de dimineață au fost de asemenea profesorul Stern, rectorul universității din Halle, Charlotte Prasse (de la întreprinderea „Wismuth") și alții.

Waldeck Rochet, membru în Biroul Politic al Comitetului Central al Partidului Comunist Francez, a adresat Congresului un cuvînt de salut în numele Partidului Comunist Francez.

★

Ședința din după amiaza zilei de 1 aprilie a Congresului al IV-lea al Partidului Socialist Unit din Germania a fost deschisă de cuvîntarea rostită de Hilda Beniamin, ministru al Justiției al Republicii Democrate Germane.

Apoi s-a dat cuvîntul lui F. Joswiak (Witold), membru în Biroul Politic al Partidului Muncitoresc Unit Polonez, care a salutat Congresul al IV-lea al Partidului Socialist Unit din Germania în numele Partidului Muncitoresc Unit Polonez.

A vorbit apoi W. Stoph, membru al Biroului Politic al C.C. al P.S.U.G., după care s-a dat citire telegramei de salut trimise Congresului al IV-lea al Partidului Socialist Unit din Germania din partea C.C. al Partidului Popular-Revoluționar din Mongolia.

In numele Partidului Comunist din Cehoslovacia, Congresul al IV-lea a fost salutat de J. Duris, întîmpinat călduros de congresiști.

Pe scurt

● Unitățile armatei populare vietnameze înregistrează noi victorii în bătălia pentru cucerirea fortărețelei franceze Dien Bien Fu din Vietnamul de nord-est. Potrivit relatărilor corespondentului din Hanoi al agenției France Presse, forțele populare au cucerit după lupte înverșunate al 3-lea punct de sprijin al trupelor franceze din lăuntrul fortăreței asediate.

● Potrivit relatărilor agenției France Presse, forțele de eliberare din statul Khmer au eliberat orașul Voensai situat la 80 km. est de fluviul Mekong.

● Cu prilejul încheierii tradiționalei „Săptămîni a cărții copilului", la 1 aprilie au avut loc în cluburile și palatele de cultură din Leningrad reuniuni ale tinerilor cititori, consacrate literaturii din țările de democrație populară. Numeroase grupuri de școlari au vizitat expoziția intitulată „Cartea pentru copii în Republica Populară Română". Sînt expuse reviste pentru copii, cărți ale lui I. Creangă, Mihail Sadoveanu, Mihai Beniuc și ale altor scriitori.

● Agenția France Presse anunță că la 1 aprilie Comitetul politic al Ligii Arabe a dat publicității un comunicat în care se arată că, în legătură cu semnarea pactului turco-pakistanez, reprezentanții țărilor arabe, inclusiv reprezentantul Irakului, au declarat că țările lor nu intenționează să participe la acest pact.

● După cum anunță agenția France Presse la 2 aprilie a fost semnat la Caraci pactul militar între Turcia și Pakistan.

Planul primului ministru al Indiei, Nehru, cu privire la interzicerea armelor atomice

NEW DELHI 2 (Agerpres). — Pandit Nehru, primul ministru al Indiei, a propus azi dimineață în fața parlamentului indian un plan cu privire la interzicerea armelor atomice. Planul premierului indian prevede printre altele studierea diverselor propuneri privind reducerea înarmărilor și controlul asupra armelor atomice și luarea unor măsuri concrete de către toate națiunile pentru a împiedica folosirea armelor atomice.

Pentru întărirea păcii și securității popoarelor

Noi punți în vederea înțelegerii și destinderii internaționale

acad. prof. EUGEN MACOVSCHI

Am citit cu mult interes recenta notă a guvernului sovietic adresată guvernelor Franței, Marii Britanii și S.U.A., al cărei text a fost publicat în presă.

Acest document a produs asupra mea o impresie deosebită. Am văzut în el o nouă dovadă cum nu se mai poate mai convingătoare despre marea bunăvoință de care este însuflețită Uniunea Sovietică în relațiile internaționale, mi-am dat seama că guvernul sovietic pune mai presus de orice sarcina de a împiedica un nou măcel mondial, și tocmai de aceea întinde noi și noi punți în vederea soluționării pașnice a problemelor internaționale litigioase.

Ca om de știință, nu pot să nu subliniez adîncul umanism de care sînt străbătute pasajele din notă, în care se relevă necesitatea de a se ajunge la un acord în privința reducerii înarmărilor și a interzicerii folosirii energiei atomice în scopul exterminării oamenilor.

Printre propunerile Uniunii Sovietice consider că are o însemnătate uriașă propunerea pentru asigurarea securității colective în Europa. Este limpede pentru oricine că înfăptuirea măsurilor preconizate de U.R.S.S. încheierea unui tratat general de securitate colectivă ar asigura cu adevărat securitatea Europei; iar popoarele continentului nostru, aflate la adăpost de primejdia unei noi agresiuni din partea militarismului vestgerman, și-ar putea consacra toată energia în direcția progreselor economice și culturale.

Am citit cu un interes deosebit partea din notă în care guvernul U.R.S.S. își precizează limpede poziția față de tratatul nord-atlantic. Pentru orice om de bună credință este limpede că o coaliție închisă de state, care nu ia în considerație sarcina preîntîmpinării unei agresiuni din partea militarismului german, nu poate fi defensivă. Mai mult decît atît. Prin faptul că dintre marile puteri ale coaliției antihitleriste numai Uniunea Sovietică nu participă la tratatul nord-atlantic, iese și mai bine în evidență caracterul agresiv al acestui tratat, îndreptat împotriva Uniunii Sovietice și țărilor de democrație populară.

Declarația guvernului sovietic că este gata să examineze împreună cu statele interesate problema participării U.R.S.S. la tratat are din acest punct de vedere o mare însemnătate. Participarea Uniunii Sovietice ar deschide perspectiva ca tratatul nord-atlantic să capete un caracter cu adevărat defensiv. Oricine înțelege cît de mult ar sluji acest lucru cauzei întăririi păcii generale.

Personal, aprob cu toată căldura această propunere sovietică, considerînd-o ca un aport de neprețuit în lupta pentru triumful vieții și al păcii.

Acolo unde este Uniunea Sovietică este și pacea

JULES CAZABAN
laureat al Premiului de Stat

In piesa „Lumina de la Ulmi" interpretez rolul negativ al lui Nițescu, unul din personajele care întruchipează categoria „foștilor" — dușmani înverșunați ai vieții noi din patria noastră, dușmani ai păcii.

Studierea și interpretarea acestui rol mi-au dat încăodată posibilitatea să înțeleg mai adînc cît de odioși sînt niteștii care visează războiul ca unica lor nădejde, dar mai ales cît de odioși sînt acei zarafi de peste oceane, care le întrețin iluziile, care îi finanțează cu dolari pe alde Alice Coteanu, Baziliade pentru ca să uneltească împotriva vieții și păcii, care pregătesc un nou măcel mondial.

Citind în ziare nota guvernului sovietic, m-am gîndit și mai mult asupra acestor lucruri. Pactul Atlanticului? Dar care nu este clar că cei care l-au pus la cale urmăresc un singur lucru: războiul, războiul împotriva poporului sovietic, a altor popoare libere printre care și poporul nostru? Dacă nu ar fi așa, de ce au creat această coaliție militară, excluzînd Uniunea Sovietică, țara care a salvat omenirea din ghiarele fascismului? De ce se zbat ei din răsputeri să pună din nou pe picioare wehrmachtul hitlerist, care a răspîndit atîta jale pe tot întinsul Europei? De ce au nevoie de așa-zisa „comunitate defensivă europeană", cînd știut este că asemenea grupări militare de state, opuse altor state, duc inevitabil la încordare și război? Nu! Oricît ar încerca unii să întoarcă pe dos sensul cuvintelor, ei nu vor izbuti să facă pe oamenii cinstiți să creadă că planurile lor sînt altceva decît sînt în realitate: planuri agresive!

In fața popoarelor stau însă și alte planuri: sînt acelea ale arhitecților unei păci trainice. Sînt planurile propuse de Uniunea Sovietică: în loc de înbucătățirea Europei și reînvierea hoardelor hitleriste — unirea tuturor statelor interesate în securitatea colectivă a popoarelor Europei, iar dacă este vorba de pactul Atlanticului, atunci el trebuie să se transforme dintr-un instrument al războiului, într-unul de apărare a păcii. Participarea Uniunii Sovietice la acest pact ar înfăptui această radicală transformare, căci acolo unde este Uniunea Sovietică este și pacea.

Pot fi respinse asemenea propuneri? In orice caz, nu fără riscul pentru cei ce o fac de a se demasca definitiv ca dușmani înverșunați ai păcii.

Alde Nițescu, Spătaru, Alice Coteanu, Baziliade au astăzi o zi proastă. Nădejdile pe care și le pun ei în război au primit o nouă lovitură.

Pe lume sînt mulți acei care iubesc viața, sînt plini de vigilență împotriva dușmanilor vieții, luptă pentru ca viața să triumfe. El vor face totul pentru ca propunerile sovietice să devină realitate!

Ecoul mondial al notei adresate de guvernul sovietic guvernelor Franței, Marii Britanii și S. U. A.

LONDRA 2 (Agerpres). — Noile propuneri ale guvernului sovietic au produs o puternică impresie asupra oamenilor politici britanici.

In cadrul dezbaterilor care au avut loc la 1 aprilie în Camera Comunelor, numeroși deputați au cerut guvernului să sprijine propunerile sovietice. Clement Attlee, liderul opoziției laburiste, a arătat că pe baza lor guvernele celor patru puteri ar putea duce tratative în problema securității europene, așa cum a cerut și Churchill în discursul său din luna mai 1953.

Referindu-se la comentariile pesimiste și nefavorabile cu care cercurile americane care sprijină politica „de pe poziții de forță" au întîmpinat nota sovietică, Attlee a întrebat dacă „Statele Unite sînt dispuse să discute și cu aliații lor înainte de a da un răspuns". După cum relatează agenția Reuter, numeroși deputați au exclamat: „rușine!" atunci cînd Eden a răspuns că Statele Unite au făcut într-adevăr o serie de observații proprii, fără a fi consultat în prealabil guvernele interesate.

„Opinia publică, a declarat George Thomas, deputat laburist, este obosită de faptul că guvernul american face tot timpul numai ceea ce vrea el. Pe cît se pare, el (guvernul S.U.A. — N.R.) nu este mulțumit de această ofertă, în timp ce oamenii de rînd sperau că se va întreprinde ceva pentru a pune capăt războiului rece".

★

LONDRA 2 (Agerpres). — Noile propuneri sovietice cuprinse în recenta notă adresată guvernelor S.U.A., Angliei și Franței au fost primite în mod favorabil de către numeroase ziare britanice. In comentariile lor ziarele britanice critică în mod vehement reacția negativă a Departamentului de Stat al S.U.A. față de noile propuneri sovietice. Ziarele „Times" și „News Chronicle" insistă în mod deosebit asupra faptului că Departamentul de Stat al S.U.A. a respins nota sovietică fără o consultare prealabilă cu țările membre ale pactului Atlantic. „News Chronicle" scrie că Departamentul de Stat „a procedat după cît se pare fără să se gîndească prea mult la sentimentul de alarmă și la resentimentele pe care o astfel de procedură le vor stîrni în țările membre ale pactului Atlantic". „Times" își exprimă totodată speranța că declarația Departamentului de Stat nu va fi considerată ca o hotărîre definitivă deoarece „nu poate înlocui consultările între toate guvernele interesate".

Ziarul liberal „Manchester Guardian" scrie că „sugestia făcută puterilor occidentale ca acestea să continue să examineze propunerile sovietice pentru un pact de securitate colectivă merită să fie luată serios în considerație".

★

PARIS 2 (Agerpres). — Nota adresată la 31 martie de guvernul sovietic celor trei puteri occidentale a fost primită cu deosebită satisfacție de opinia publică franceză.

In cadrul dezbaterilor din Adunarea Națională, numeroși membri de frunte ai partidelor politice franceze și-au exprimat speranța că un răspuns pozitiv la noua propunere sovietică va pune capăt războiului rece.

„Nota sovietică, a declarat Jacques Soustelle, șeful grupului parlamentar gaullist, va trebui examinată cu dorința sinceră de a slăbi încordarea internațională. Uniunea Sovietică a luat o inițiativă importantă. Este de datoria noastră să luăm o măsură corespunzătoare".

Senatorul Leo Hamon, membru al partidului catolic M.R.P., a subliniat că nota „prezintă o deosebită importanță" adăugînd că „dacă vom desconsidera noua propunere sovietică, vom arăta tuturor că unii politicieni se grăbesc întotdeauna să răspundă „Nu" propunerilor de acest fel".

La rîndul său, Jacques Bardoux, membru al partidului țărănesc, fost președinte al Comisiei pentru afacerile externe, a arătat că „nu se poate ignora faptul că această notă reprezintă o încercare de pacificare a lumii întregi. Acest răspuns dat recentelor explozii de bombe cu hidrogen mi se pare deosebit de oportun".

Edouard Bonnefous, membru al grupului parlamentar U.D.S.R., a declarat de asemenea că cele trei puteri occidentale vor trebui să examineze cu toată atenția nota Uniunii Sovietice, evitînd să dea un răspuns pripit și negativ.

In favoarea unui nou sistem de securitate colectivă și a dezarmării generale s-a pronunțat și generalul Billotte (U.R.A.S.), care a subliniat că „înființarea acestui sistem ar face inutilă existența pactului nord-atlantic", precum și a tuturor celorlalte pacte colaterale.

Spectacolul de închidere de la Moscova al trecerii în revistă a activității cercurilor de artiști amatori de la sate

MOSCOVA 2 (Agerpres). — TASS Trecerea în revistă a activității cercurilor de artiști amatori de la sate, care s-a desfășurat timp de cîteva luni în ținuturile, regiunile și republicile autonome din R.S.F.S.R., a luat sfîrșit. La trecerea în revistă au participat sute de mii de colhoznici și reprezentanți ai intelectualității satelor. Cele mai bune colective artistice au fost invitate la Moscova unde au dat spectacole în cele mai mari cluburi și săli de concert.

La 1 aprilie la Teatrul Mare al U.R.S.S. a avut loc spectacolul de închidere.

Au asistat G. M. Malenkov, V. M. Molotov, N. S. Hrușciov, K. E. Voroșilov, N. A. Bulganin, L. M. Kaganovici, N. M. Șvernik, N. N. Șatalin, A. N. Kosîghin, V. A. Malișev, A. M. Puzanov, președintele Consiliului de Miniștri al R.S.F.S.R., miniștri ai U.R.S.S. și ai R.S.F.S.R., muncitori și funcționari din capitală, oameni de știință, literatură și artă.

Concertul a fost deschis de un ansamblu coral format din 700 persoane din regiunile Stalingrad, Sverdlovsk, Iaroslavl, Tula și din numeroase alte regiuni ale R.S.F.S.R. Corul a interpretat cu mult avînt cîntecele „Mulțumim partidului" de compozitorul K. Massalitinov și „Înflorește ținutul nostru" de S. Tulikov.

Programul acestui spectacol neobișnuit de la Teatrul Mare s-a caracterizat prin amploarea și varietatea genurilor. Pe scenă s-au succedat cîntăreți, acordeoniști, dansatori, o orchestră simfonică, recitatori, o orchestră de instrumente populare. Ansambluri coregrafice au executat dansuri țărănești din nordul țării, din Ural, Cuban și din alte regiuni ale țării.

Proteste în Adunarea Națională Franceză împotriva destituirii mareșalului Juin

PARIS 2 (Agerpres). — In ședința din 1 aprilie a Adunării Naționale în cadrul dezbaterilor pe marginea bugetului militar a fost ridicată chestiunea hotărîrilor guvernului în privința mareșalului Juin.

Izorni, membru al „Partidului țărănesc independent", a întrebat între altele dacă guvernul ar fi adoptat o asemenea hotărîre „în cazul cînd Juin ar fi propus să urmăm calea pe care ne împinge ministrul Afacerilor Externe și ministrul Apărării Naționale".

Generalul Koenig, reprezentant al grupării „Uniunea republicană de acțiune socială", a subliniat că hotărîrea guvernului față de Juin va influența foarte mult asupra vieții interne a Franței. „După o asemenea hotărîre, care nu poate înșela pe nimeni — a declarat el — autoritatea guvernului nu poate să crească. Dacă mareșalul Juin ar fi declarat la Auxerre că este un partizan al comunității defensive europene, ar fi fost oare chemat pentru explicații? Ar fi fost oare destituit din funcțiile sale? Dimpotrivă, ar fi fost felicitat".

După discursul președintelui Consiliului de Miniștri, Laniel, care a afirmat că hotărîrea guvernului a fost adoptată pentru că Juin a încălcat disciplina, a luat cuvîntul generalul Malloret-Joinville, deputat comunist. Vorbitorul a declarat că nu este vorba de o chestiune personală sau de încălcarea disciplinei ci de o nouă acțiune a guvernului în apărarea „comunității defensive europene".

★

„Cazul" mareșalului Juin ascute și mai mult divergențele existente în sînul grupărilor politice burgheze, în legătură cu „comunitatea defensivă europeană"; crește numărul adversarilor ei. Se anunță că ieri a fost dat publicității un manifest contra „comunității defensive europene", semnat de mai mult de jumătate din numărul parlamentarilor socialiști. Corespondentul din Paris al postului de radio Londra anunță că „numărul semnătarilor este cu mult mai mare decît era de așteptat".

Campionatul mondial de șah

MOSCOVA 2 (Agerpres).—TASS transmite:

La 1 aprilie s-a jucat cea de a 8-a partidă a meciului pentru campionatul mondial de șah dintre marii maeștri M. Botvinik și V. Smislov.

Partida a fost întreruptă cu un ușor avantaj pozițional pentru Botvinik.

La 2 aprilie a fost continuată cea de a 8-a partidă.

După cum se știe, în poziția de întrerupere, Botvinik avea un mic avantaj pozițional. Apărarea exactă a lui Smislov a parat însă toate amenințările albului și după 50 de mutări cei doi adversari au căzut de acord asupra remizei.

Scorul meciului a devenit 5—3 în favoarea lui Mihail Botvinik.

SPECTACOLELE DE AZI

TEATRE: Teatrul de Operă și Balet al R.P.R.: Rigoletto; Teatrul de Stat de Operetă: Ana Lugojana; Național „I. L. Caragiale" (Studio): Galițele (ora 15), Ultima oră (ora 19.30); Național „I. L. Caragiale" (Comedia): O scrisoare pierdută (ora 15), Fata fără zestre (ora 19); Municipal: Cîntece grădinarului (ora 15), Vassa Jeleznova (ora 19.30); Tineretului: Simeon Albac; Studioul Actorului de Film „C. Nottara": Iașii în carnaval; Armatei (B-dul G-ral Magheru): Cazul Bennet; Armatei (Calea 13 Septembrie): Vlaicu Vodă; Muncitoresc C.F.R. (Giulești): Titanic vals (ora 15), Viața începe din nou (ora 19.30); Teatrul Evreesc de Stat: Hase di leșoimie; Ansamblul de Estradă al R.P.R.: Și Ilie face sport (ora 16.30), Fără mănuși (ora 19.45).

CINEMATOGRAFE: Patria, Înfrățirea între popoare: Schubert; Republica, București: Un picnic în munți; I. C. Frimu, 1 Mai, Libertății: Suspine pe stradă; Maxim Gorki: Republica Populară Română și filmul de desene animate „Marinică"; Elena Pavel, Gh. Doja: Nunta cu zestre; Lumina: Răpirea; Victoria: Ciao! Man; Alex. Popov: Ruslan și Ludmila, Bolnavul închipuit; 8 Martie: Patriotul (seria I-a); Vasile Roaită: Aventurile lui Alioșa Pițîn; Cultural: Apărătorii patriei; Grivița: Petru cel mare (seria I-a); Constantin David: Mîine se va dansa pretutindeni; Alex. Sahia: Brigada Kotovski; Flacăra: Comoara din insula păsărelelor; T. Vladimirescu: Arena celor curajoși; Arta: Preludiul gloriei; Popular: Fiul mării; M. Eminescu: Prin India; Miorița: Batalionul de mare; Moșilor: Lupta pentru viață; 23 August: Timur și băieții săi; Donca Simo: Nu-l pace sub mășlini; Ilie Pintilie: Tricoul galben; 8 Mai: Alișer Navoi; Volga: Femeia are cuvîntul; N. Bălcescu: Fiica regimentului; Rahova: Pumnul de fier; Olga Bancic: Avangarda de sacrificiu; Boleslaw Bierut: O scrisoare pierdută.

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA: București Piața „Scînteii", Tel. 7.60.10, 7.60.20, 7.60.40, 7.61.00, 7.61.30, 7.61.40. Tiparul: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. STALIN".